
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

На кордоні

СТОР. 7 Золотий «улов» митників

Нова книга

Барвисті таємниці

СТОР. 9

Проблема

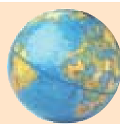
Будинки на Андріївському узвозі «попливуть» разом з весняною водою

СТОР. 13

№ 29 (5279) СЕРЕДА, 15 ЛЮТОГО 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Сьогодні — День ушанування учасників бойових дій на території інших держав

У НОМЕР:

Учасникам бойових дій на території інших держав

Радий нагоді звернутися до вас у зв'язку з Днем ушанування учасників бойових дій на території інших держав та 23-ю річницею виведення радянських військ з Афганістану.

Та подія також стала пам'ятною, знаковою для учасників інших війн і локальних конфліктів, усіх, кого доля закидала у гарячі точки планети. Вони мужньо виконували ратний обов'язок, гідно представляли свою державу на території 26 країн, виявляючи при цьому гуманізм, людяність, милосердя.

Ветерани були і залишаються прикладом для нових поколінь захисників Вітчизни, миротворців, на яких покладено велику і важливу місію в інтересах усього людства.

Разом з вами схиляю голову перед світлою пам'яттю тих, хто не повернувся на рідну землю з далеких і близьких країв.

Зичу вам здоров'я, добра й бадьорості духу, мирних щасливих днів.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

У Нижньому Новгороді відкрили наше Генконсульство

Учора в Росії, на Волзі, в Нижньому Новгороді, відбулося засідання підкомітету з міжнародного співробітництва Україно-російської міждержавної комісії на чолі з міністрами закордонних справ України Костянтином Грищенком та його російським колегою Сергієм Лавровим. Сторони обговорили цілу низку питань двосторонніх відносин. Зокрема, зачепили й «сирну проблему», яка нині на слуху.

Як заявив журналістам Костянтин Грищенко, в українсько-російських переговорах стосовно сиру не повинні переважати емоції. Водночас він закликав не створювати штучних проблем для того, що завжди було основою для дружнього застілля й допомагало встановлювати дружбу на всіх рівнях. А глава МЗС Росії Сергій Лавров додав, що росіяни українські ковбасу і сало не лише з'їдають на місці, «а ще й із собою із запасами беремо».

СТОР. 5

Згадали товаришів по зброї...

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Сьогодні — День ушанування пам'яті учасників бойових дій на території інших держав та 23-тя річниця виведення військ колишнього СРСР з Республіки Афганістан. Нині своїх товаришів по зброї, які загинули, виконуючи інтернаціональний обов'язок в Афгані та інших гарячих точках планети, згадають військові. Вони називали і називають себе інтернаціоналістами. Це справжні чоловіки, які обрали професію захищати. І не важливо, як тепер трактують ці події політики та історики. Ті бойові дії та конфлікти вже набули статусу історичних. Та продовжують бути частиною їхнього життя.

***На знімку:** вчора відбулася хода воїнів-інтернаціоналістів з покладанням квітів до пам'ятника загиблим воїнам в Афганістані. У заході взяли участь голова Київської облдержадміністрації Анатолій Присяжнюк та голова Українського союзу ветеранів Афганістану Сергій Червонописький.*

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 14—15 СТОР.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

ПОДІЇ

Вогонь забрав семеро діток

Жахлива трагедія, яка сталася о шостій ранку 13 лютого в селі Кінецьпіль Первомайського району, сколихнула Миколаївщину: під час пожежі в оселі багатодітної родини Ковальових пішло з життя семеро малолітніх дітей. Їхня 34-річна мати з опіками до 70 відсотків тіла нині перебуває в украй тяжкому стані в реанімації. Попередньою причиною лиха називають замикання електропроводу.

СТОР. 7

На оборонному підприємстві знову борги

Заборгованість із зарплати на донецькому заводі «Топаз» за два місяці досягла 19 мільйонів гривень. Вчасно гроші за листопад та грудень не отримали понад 1200 осіб. Торік у колективі також склалася напружена ситуація через десятимісячний борг із зарплати. Частково вирішити проблему вдалося після надання компанії безвідсоткового довготривалого кредиту в розмірі 40 мільйонів гривень за рахунок коштів загального фонду держбюджету.

Підприємство працює в оборонному секторі, найвідоміша продукція, яка тут виготовляється, — радіолокаційні комплекси «Кольчуга». Нове накопичення боргів пов'язане із відсутністю коштів за контрактами, **інформує наш донецький кореспондент Ліна КУЩ.**

А нам повінь по коліно!

Пік повені на Дніпрі очікується у квітні, але каскадні дніпровські водосховища забезпечать безаварійний пропуск води. Про це учора під час прес-конференції заявив заступник голови Держводагентства України Олексій Чунарьов. Він також повідомив, що українські служби активно співпрацюють з Росією та Білоруссю і в оперативному режимі отримують гідрометеорологічну інформацію, що допоможе контролювати рівень води у головній річці країни у найвідповідальніші моменти. Крім того, директор Департаменту цивільного захисту МНС Василь Квашук запевнив, що весняний паводок не становить загрози для Київської гідроелектростанції. За його словами, міжвідомча комісія перевірила надійність всіх дамб та гідроспоруд на Дніпрі і встановила, що всі об'єкти працюють у нормальному режимі, **передає Укрінформ.**

КОРОТКО

■ Псевдопрофесор Андрій Слюсарчук проходить психіатричну експертизу у Львівській лікарні для душевнохворих — за 21 день медики мають з'ясувати, чи є він осудним, **інформує наш власкор Богдан КУШНІР.**

■ Черкаські обласні організації ВО «Батьківщина», «Фронту змін» та «Свободи» підписали угоду про спільні дії на парламентських виборах 2012 року, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ За тиждень у травмпункти трьох лікарень Житомира звернулося 122 дорослих і дітей (у півсотні з них діагностували переломи рук і ніг), **інформує наш власкор Олексій КАВУН.**

■ Співробітники міліції Рівненщини здали кров для онкохворих дітей, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

МЗС вимагає розслідувати факт самогубства заарештованого в США Івана Правилова (УНІАН)

Володимир ЛИТВИН: «Україна розраховує на всебічну підтримку Люксембургом її євроінтеграційних прагнень»

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин і Його високість Великий Герцог Люксембурзький Анрі* (на знімку) *обговорили широкий спектр питань двосторонніх відносин і міжнародних взаємин під час зустрічі, яка відбулася у рамках дводенного офіційного візиту глави українського парламенту до Великого Герцогства Люксембург.

В інтерв'ю журналістам В. Литвин зазначив, що відбулася «надзвичайно цікава, багато в чому знакова і повчальна з точки зору і поведінки, і знання процесів в Україні, і демонстрації державної позитивної налаштованості щодо України зустріч».

Серед питань, що обговорювалися, сказав керівник українського парламенту, було питання про виконання Україною умов газових контрактів з Росією. За його словами, йшлося про те, «як Україна справляється з цією проблемою, і як це питання буде розв'язуватися». «Ми ведемо переговори, вимагаючи для України не преференцій, а прозорої і справедливої цінової політики, — заявив В. Литвин, — це тема двосторонніх відносин, яка базується на необхідності вести переговори з позицій нашої країни».

На переконання В. Литвина, головне — демонструвати публічність у розв'язанні цієї проблеми, вміння знайти аргументи, аби позиція нашої держави була взята до уваги. При цьому він наголосив, що вирішення цього питання залежатиме як від України, так і від Росії. Відповідаючи на запитання, Голова Верховної Ради наголосив, що у розв'язанні цієї проблеми є корисною будь-яка допомога з боку європейського співтовариства. «Сподіваюся, що, окрім намірів, будуть продемонстровані й практичні дії», — сказав він.

Під час зустрічі також йшлося про політичні процеси в Україні та про її євроінтеграційні прагнення. За словами В. Литвина, з боку Люксембургу є побажання, щоб якнайшвидше були унормовані всі проблемні питання, які є перепоною для розвитку відносин Україна—ЄС.

Йшлося і про взаємини України з країнами-сусідами, про підходи до врегулювання Придністровського конфлікту. Сторони торкнулися також питання подолання наслідків Чорнобильської трагедії.

Україна надає важливого значення розбудові міжпарламентських відносин з Люксембургом на всіх рівнях і наданню їм системного характеру. Про це у вівторок заявив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час зустрічі з Головою Палати депутатів Люксембургу Лораном Мозаром.

На початку зустрічі Л. Мозар зазначив, що нинішній візит є першим офіційним візитом глави українського парламенту до Люксембургу.

За словами Голови Верховної Ради України, міжпарламентські взаємини є важливою складовою двосторонніх українсько-люксембурзьких відносин. «Протягом останнього часу, — сказав він, — стають традиційними двосторонні зустрічі на рівні глав парламентів наших країн».

На переконання В. Литвина, необхідно також активізувати співпрацю на рівні парламентських делегацій наших країн у рамках міжнародних парламентських форумів.

Голова Верховної Ради України висловився за розширення законодавчої бази двосторонніх відносин. Зокрема, за його словами, українська Сторона зацікавлена в укладанні двосторонньої міжурядової угоди про взаємний захист таємної інформації і очікує відповіді від люксембурзької Сторони на проект угоди, переданий у лютому 2010 року.

В. Литвин підтвердив зацікавленість України в укладанні міжурядової Угоди про морське торговельне судноплавство з Люксембургом. Українська сторона передала у березні 2011 р. пропозиції люксембурзькій та бельгійській Сторонам щодо підготовки до підписання окремих двосторонніх угод замість однієї тристоронньої Угоди між Україною, Бельгією і Люксембургом.

Під час зустрічі також йшлося про євроінтеграційні устремління України. «Співпраця між ЄС та Україною дуже важлива, і Люксембург це підтримує», — сказав Л. Мозар в інтерв'ю журналістам. «Україна належить до Європи і Євросоюзу, але українському уряду треба докласти зусиль до вирішення певних питань демократичного розвитку, зокрема незалежності судової системи», — додав він.

Лоран Мозар.

Між Україною та Люксембургом триває постійний політичний діалог, який ми будемо підтримувати для всебічного розширення усього спектра українсько-люксембурзьких відносин, наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Керівник українського парламенту зазначив, що Люксембург є країною з давніми демократичними традиціями, яка має високі здобутки у сфері соціально-економічного розвитку та по праву вважається одним із фінансових центрів світового значення.

Голова Верховної Ради також сказав, що українська Сторона зацікавлена в підписанні Програми співробітництва між Кабінетом Міністрів України та Урядом Великого Герцогства Люксембург у галузі культури та мистецтв.

Під час зустрічі з Лораном Мозаром глава українського парламенту також наголосив на важливості подальшого розвитку торговельно-економічного співробітництва між Україною та Люксембургом. Він відзначив суттєве зростання обсягів двосторонньої торгівлі протягом 2011 року, незважаючи на непросту економічну ситуацію, яку переживає Європа останнім часом. За його словами, на сьогодні Люксембург за обсягами інвестицій в українську економіку посідає 11-те місце серед країн-членів ЄС.

Разом з тим, В. Литвин висловив думку, що потенціал двосторонніх торговельно-економічних відносин далеко не вичерпаний. Зокрема, Сторони висловилися за прискорення ратифікації Конвенції між урядом України та урядом Великого Герцогства Люксембург про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи та капітал.

В. Литвин висловив вдячність люксембурзькій Стороні за участь у заходах в Україні у квітні минулого року з нагоди 25-ї річниці Чорнобильської катастрофи та за грошовий внесок на завершення зведення нового саркофага на ЧАЕС.

У ході зустрічі з Головою парламентської комісії з питань закордонних та європейських справ, оборони, співробітництва та імміграції Беном Файо та членами комісії Голова Верховної Ради Володимир Литвин зазначив, що Україна розраховує на всебічну підтримку Люксембургом її євроінтеграційних прагнень.

Під час зустрічі В. Литвин відповів на запитання членів комісії. Йшлося, зокрема, про підходи до виконання останньої резолюції ПАРЄ щодо України, шляхів реформування судово-правової системи України, а також про перспективи конституційної реформи і виборче законодавство нашої держави.

Прес-служба Верховної Ради.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ДОВІДКОВО

За даними Держслужби статистики України, за 10 місяців 2011 р. експорт українських товарів до Люксембургу зріс порівняно з аналогічним періодом 2010 р. на 42,9% та становить 5,579 млн. дол. США, імпорт товарів з Люксембургу збільшився на 52,8% та становить 37,914 млн. дол. США. Негативне сальдо двосторонньої торгівлі товарами за 10 місяців 2011 р. становить 32,335 млн. дол. США.

Щоб не висихало волинське джерело материнства

У ході робочої поїздки на Волинь Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк відвідав чимало населених пунктів Камінь-Каширського району. Побував він також у селі Ветли Любешівського району.

Село Ветли — мала батьківщина Першого заступника Голови Верховної Ради Адама Мартинюка. Тому їхав він сюди з особливим хвилюванням, адже належало зустрітися з багатьма рідними і близькими з дитинства людьми. В актовій залі місцевої школи — цвіт материнства цього великого, з великою і давньою історією села.

— Ми зібралися з досить доброї, гарної, щасливої нагоди. Ветли, поза сумнівом, побили український рекорд за кількістю матерів-героїнь. Сьогодні ми вручаємо 98 посвідчень про присвоєння цього високого звання, раніше його отримали двоє, на черзі ще десь тридцять жінок. Тобто 130 матерів, які своєю працею, своїми недоспаними ночами вивели у світ і виховали не менше як п'ятеро дітей. Звання «Мати-героїня» — не просто державна нагорода, за цією нагородою стоять і певні матеріальні блага. Кожна з вас отримає від держави щонайменше десять тисяч гривень матеріальної допомоги за це звання, а пенсія збільшиться на десять відсотків. Тобто ваш материнський подвиг зарахований до особливих заслуг у державі. Нині держава як ніколи дбає про молоді сім'ї. При народженні першої дитини надає більш як двадцять тисяч допомоги, при народженні другої — більше 50 тисяч і при народженні третьої дитини — більш як сто тисяч гривень. На завершення звертаюся до молодих у цій залі: народжуйте собі й державі на радість, — сказав Адам Мартинюк.

Майже годину тривала церемонія вручень посвідчень. І для кожної матері-героїні у Першого заступника Голови Верховної Ради знайшлося тепле і вдячне слово. Зворушливим був і концерт, який аматори сцени присвятили матерям села.

Ми вже не раз підкреслювали, що Любешівський район, як і все Волинське Полісся, є тим регіоном, де матері ще багато народжують. Однак, хоч як прикро, проблема безробіття тут стоїть особливо гостро. Тож молодь не затримується у батьківському домі, а вирушає в інші області і, навіть, держави (найбільше в Білорусь) шукати заробітків, часто й залишається там. Така міграція з цього унікального краю людей репродуктивного віку з часом позначиться й на демографічній ситуації. У цьому ще раз переконалися у Ветлах, де матері-героїні переважно вже пенсійного віку. Подібна ситуація і в більшості сіл Любешівського району, які раніше славилися своїми багатодітними сім'ями. Стурбованість цим висловив і Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк після відвідин свого батьківського села.

Особливо теплі слова вдячності Адам Мартинюк висловив Марії Устимчук, яка народила сімнадцять дітей.

Найважливіша і найскладніша проблема для поліських районів — це зайнятість населення. А проблема поглиблюється насамперед тим, що в переважній більшості населених пунктів практично відсутні сільгосппідприємства, які давали б роботу людям, кількість сільгосптовариств теж можна перелічити по пальцях. У селах земля пустує, бо люди скільки треба собі зайняли, а решта заростає чагарником, на болота перетворюється. Справді немає чим зайняти людей і немає такої можливості. Тому що про якесь промислове виробництво тут не йдеться, бо важко знайти інвесторів. Треба відроджувати аграрний сектор, який колись давав досить серйозні прибутки. Це була б робота, це була б можливість утримати в селах людей. Ми говоримо сьогодні про матерів-героїнь. То вони живуть тут, але дітей біля них немає. Діти поїхали по всьому світу шукати шматка хліба і роботи. Є галузі, які варто відродити, зокрема, льонарство. Це надзвичайно прибуткова справа. Свого часу льонозавод у Камені-Каширському збудували. Він не працює. Скажімо, чому б не створити в кожному районі невеликі молокопереробні підприємства. Ми знаємо, що в Любешові вже був майже готовий молокозавод. Зараз проданий, перепроданий, і все одно, на жаль, стоїть і не працює. А люди завдяки приватним господарствам могли б якось виживати.

Я добре знаю, що жити в поліських районах не легше, ніж у гірській місцевості. Там хоч клімат здоровіший і комарів немає, вибачте за таке. Отож потрібна програма саме з підтримки поліських районів. Поки що оптимістично дивлюсь на ідею створення в усіх областях оптових ринків для того, щоб селянин міг спокійно привезти, здати, продати туди свою продукцію. Треба докласти багато зусиль, щоб показати інвестиційну привабливість цього краю.

ДОСЛІВНО

Адам МАРТИНЮК:
«Щодо державної допомоги, то я виношую думку і спробую переконати керівництво держави, що потрібно підійти до поліських районів з такою само міркою, як до гірських районів. Ми ж маємо спеціальні законодавчі акти, спеціальні програми з підтримки гірських районів».

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

Жити в поліських районах не легше, ніж у гірській місцевості

Микола *ТОМЕНКО*: «Треба контролювати виконання обіцянок уряду учасникам бойових дій»

За традицією до річниці виведення радянських військ з Афганістану заступник Голови Верховної Ради України Микола ТОМЕНКО (на знімку), як учасник бойових дій, підтримав воїнів-афганців, що проходять лікування та реабілітацію в українському госпіталі для воїнів-інтернаціоналістів «Лісова поляна», який знаходиться у Пущі-Водиці.

Микола Томенко не один рік опікується цим медичним закладом. Протягом кількох років за його допомоги у госпіталь було передано різне сучасне медичне та діагностичне обладнання, спортивний інвентар для відпочинку і оздоровлення, автомобіль тощо. **Як повідомили у прес-службі Миколи Томенка,** цього разу він передав книги для бібліотеки госпіталю та масажне крісло для кімнати реабілітації.

Заступник глави парламенту нагадав, що це єдиний спеціалізований госпіталь для афганців в Україні. Політик розповів, що спільними зусиллями вдалося переконати уряд та Міністерство охорони здоров'я виділити кошти на його ремонт. Водночас він додав, що цієї допомоги, на жаль, недостатньо для того, щоб забезпечити належний рівень лікування та комфортне перебування хворих в госпіталі. «На сьогодні госпіталь у Пущі-Водиці є єдиним місцем, де можуть зібратися, поспілкуватися та пролікуватися учасники бойових дій в Афганістані, а тому в питанні його переоснащення та реконструкції повинна здійснюватися системна державна підтримка та щоденна робота», — наголосив М. Томенко.

Отож як парламентарій Микола Томенко пообіцяв здійснювати відповідну роботу на законодавчому рівні. Він нагадав, що уряд пообіцяв у 2012 бюджетному році не лише не зменшувати, а й покращувати соціально-економічний стан учасників бойових дій в Афганістані та родин тих, хто загинув. «Дуже важливо контролювати виконання обіцянок влади у відповідних документах, які підписав уряд під час акцій протестів афганців і чорнобильців проти ліквідації пільг», — наголосив заступник Голови Верховної Ради.

Влада повинна поіменно знати кожного афганця

З нагоди 23-й річниці виведення радянських військ з Афганістану голова депутатської фракції Народної партії у Верховній Раді України Ігор ШАРОВ (на знімку) звернувся до органів центральної влади та органів місцевого самоврядування із закликом координувати свої зусилля, спрямовані на поліпшення соціальної допомоги ветеранам Афганської війни.

«Місцева влада повинна знати поіменно кожного афганця, допомагати не лише їм, а й пам'ятати про членів родин загиблих, — сказав Ігор Шаров в інтерв'ю журналістам. — На рівні центральної влади ми повинні постаратися не тільки не допустити скорочення пільг для ветеранів, а й постійно працювати над удосконаленням форм соціальної підтримки цих людей».

На думку лідера фракції, держава за 23 роки не завжди повноцінно піклувалася про учасників бойових дій на території інших держав. «Нині, коли серйозна криза уразила світову економіку, ми повинні думати про те, що в Україні мають вживати серйозних кроків з подолання кризи у відносинах між державою та громадянами, держава влада повинна повернути до себе довіру, демонструючи саме реальну турботу про людей», — зазначив Ігор Шаров. — Інакше не уявляю собі, як можна буде перебороти кризу, якщо держава почне заощаджувати на соціальному захисті своїх громадян».

Афганці сьогодні — це дуже відповідальні за долю своєї Батьківщини й солідарні люди, — впевнений народний депутат. — Фраза «я служив в Афганістані» викликає в нашому суспільстві повагу. На долю українців, які брали участь в Афганській війні, випало чимало випробувань. Я пишаюся тим, що в непростих 80-х роках служив у 103-й повітряно-десантній дивізії. І переконаний, що учасники бойових дій в Афганістані можуть успішно реалізувати себе в мирному житті й принести ще багато користі своїй Батьківщині. Головне — щоб Батьківщина пам'ятала про всіх своїх синів, — і про тих, котрим судилося загинути, і про тих, хто вижив і повернувся додому».

Олександра КУЧЕРЯВА.

ФАКТ

У бойових діях брали участь близько 150 тисяч вихідців із України, з них 3 360 загинули, 72 пропали безвісти чи потрапили в полон. Пораненими з Афганістану повернулися близько восьми тисяч українців, інвалідами — майже п'ять тисяч. Без синів залишилися 2 729 українських матерів, без чоловіків — 505 вдів, без батьків — 711 дітей.

Такі союзи довго не живуть,

або Чи стане єднання опозиції щасливим винятком із правил?

ВИБОРИ-2012

Громадяни, що втомилися від хаотичних дій і гризні політиків, далі частіше ставлять собі питання: чи здатна опозиція об'єднатися? Виявилося, здатна. Хоча, якщо пригадати минулорічне святкування Дня Соборності, коли, закликаючи до єднання, опозиційні лідери проводили мітинги нарізно, то виходить, що зробити це вона спроможна лише «за п'ять хвилин до розстрілу». У цьому випадку «п'ять хвилин» — це сім років ув'язнення для екс-прем'єра Юлії Тимошенко. Інше питання, наскільки довго протримається такий союз. Адже відбувся він не навколо когось чи чогось, а проти перемоги чинної влади на виборах. А як засвідчує історія, такі союзи довго не живуть.

Скепсис від експертів

У експертів, які вже тривалий час спостерігають за виборчим процесом, розмови про об'єднання викликають скепсис. Особливо щодо висування єдиного опозиційного кандидата. На думку голови Комітету виборців України Олександра Черненка, це можливо, але лише в тих округах, де в опозиції шансів перемогти не так уже й багато (Схід, Південь, Центр країни). У решті ж округів балотуватиметься щонайменше два претенденти. Тож можливі конфліктні ситуації. Наприклад, майбутній кандидат, який уже де-факто розпочав кампанію (хоча деюре до офіційного старту ще далеко), з'ясує, що не він буде єдиним висуванцем від опозиції. Що він зробить? Просто погодиться? Навряд чи. Скоріше піде як самовисуванець під опозиційними гаслами. Крім того, опозиція — це ж не лише партії, що входять до Комітету опору диктатурі (КОД). Скажімо, про наміри брати участь у перегонах уже заявили громадські організації, які організовували восени протестні акції. На початку лютого Українська спілка ветеранів Афганістану, яку очолює Сергій Червонописький, оголосила про відновлення Української партії справедливості — Союз ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців (УПС — СВІЧА) (своє існування партія припинила у 2005 році, злившись із Соцпартією Олександра Мороза).

Питання викликає, власне, й сам спосіб висування єдиного кандидата. Партійні лідери поки що доволі туманно говорять про це. Мовляв, робочі групи засідають. Фактично процес відбувається кулуарно, а це зовсім не означає, що «єдиним» стане той, кому справді довіряють в окрузі.

Як дуже низькі шанси консолідації опозиційних кандидатів на рівні єдиного списку, а також після перемоги оцінює і Валерій Гончарук, керівник департаменту виборчих технологій Агентства моделювання ситуацій. Хоча низку переваг, на його думку, меншість усе ж таки має. Зокрема, може скористатися низьким рейтингом правлячої сили. Сприятливий для них і закон, який забороняє змінювати в перегонах кандидатів за виявлені помилки. На руку опозиції може зіграти й зниження прохідного бар'єра, вірогідність чого після рішення ПАРЄ стає дедалі імовірнішою. Щоправда, тут не все так однозначно.

ПОЗИЦІЯ

Голова Української спілки ветеранів Афганістану Сергій ЧЕРВОНОПИСЬКИЙ:

«Нас не пускали до Верховної Ради, щоб ми могли сказати все, що думаємо, народним обранцям, дивлячись в очі. Нас зупинили загонами спецпризначення та закрили двері Верховної Ради на металеві засуви? Тоді ми зайдемо туди законним шляхом, і ніхто нам не завадить! Але зайшовши до парламенту, ми покажемо на вихід усім, хто там дуже засидівся і забув, для чого його обрав народ».

Чи потрібні зміни?

Представники опозиційних політсил не мають єдиної точки зору у цьому питанні. Зокрема, лідер «Європейської партії», народний депутат Микола Катеринчук, виступає за зниження бар'єра та повернення блоків. Безумовно, це на користь таким силам, адже самотужки подолати п'ятивідсотковий бар'єр вони не зможуть. Водночас народний депутат Володимир В'язівський переконаний: цей крок спрямований на те, щоб знівелювати процес об'єднання, а також показати свою псевдодемократичність перед цивілізованими країнами. А щоб розколоти меншість, вважає депутат, влада піде на цей крок.

Щоправда, у Партії регіонів ймовірність зниження бар'єра поки що відкидають. За словами Вадима Колесніченка, це питання взагалі важко розглядати після того, як виборчий закон підтримала переважна більшість парламенту. «Яким чином, на основі чого маємо нині вносити до нього зміни? — зауважив депутат. — Так недалеко до перекроювання взагалі всього документа. А щодо точки зору ПАРЄ, то вона носить рекомендаційний характер. Ми можемо її і не брати до уваги. Бо питання прохідного бар'єра — це питання України. В Європі є бар'єр і у сім відсотків, і у десять».

Проте шанси щодо зміни закону все-таки залишаються доволі високими. По-перше, останнім часом ця теза все більше обговорюється у ЗМІ. По-друге, якщо вірити одкровенням народного депутата Романа Забзалюка («БЮТ-«Батьківщина»), то незабаром можна очікувати звернення парламентаріїв до Конституційного Суду щодо правомірності проведення виборів за змішаною системою. Сам бютівець цю ініціативу розцінює як спробу або провести повністю мажоритарні вибори, або перенести їх на 2015 рік.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 4-Й СТОР.

У НОМЕР

Поглиблення зв'язків з Аргентиною

Відбулася зустріч Представника Президента України у Верховній Раді України, народного депутата України від Фракції Партії регіонів, першого заступника керівника групи з міжпарламентських зв'язків з Аргентинською Республікою Верховної Ради України Юрія Мірошниченка з Послом Аргентинської Республіки в Україні Лілою Ролдан Васкес де Муан.

На зустрічі обговорювалися напрями поглиблення українсько-аргентинських міжпарламентських зв'язків, а також широкий спектр питань, що становлять спільний інтерес наших країн, зокрема, співпраця в галузях міжнародної безпеки, сільського господарства, туризму тощо.

Посол Аргентинської Республіки повідомила, що готується візит до Аргентини міністра закордонних справ України та Голови Верховної Ради України, а також відвідати Аргентину запрошено Президента України.

Пані Васкес поінформувала, що Аргентинська Республіка виступила з ініціативою розпочати перемовини з Великою Британією стосовно проблеми Мальвінських (Фолклендських) островів.

Юрій Мірошниченко запропонував поглиблювати двосторонню співпрацю в економічній та гуманітарній сферах, враховуючи потенціал обох країн, а також численну українську діаспору в Аргентині. Учасники зустрічі домовилися продовжити робочі контакти в подальшому.

Прес-служба Представника Президента у Верховній Раді, народного депутата Юрія МІРОШНИЧЕНКА.

Тимошенко відмовилася від обстеження

У вівторок до Харкова прибула медична комісія за участю іноземних фахівців для обстеження лідера «Батьківщини» Юлії Тимошенко. Прибувши в аеропорт, члени комісії одразу вирушили до Качанівської колонії, де проведуть попередній медичний огляд Ю. Тимошенко.

Раніше Державна пенітенціарна служба, Міністерство охорони здоров'я та Міністерство закордонних справ України своїм наказом затвердили склад медкомісії для обстеження Ю. Тимошенко. До складу комісії ввійшли шість українських фахівців і п'ять іноземних лікарів з Німеччини та Канади. Комісію створено у відповідь на звернення послів країн Євросоюзу, США та міжнародних медичних організацій.

Коментуючи вимогу Ю. Тимошенко про те, що обстежити її мають лише іноземці, член комісії, заступник міністра МОЗ Раїса Моїсеєнко сказала, що «це не проблема».

Однак учора також стало відомо, що екс-прем'єр відмовилася від участі в обстеженні фахівців МОЗ України та лікарів Державної пенітенціарної служби України.

«Така заява Тимошенко є прямим порушенням вимог чинного законодавства України», — повідомляє Державна пенітенціарна служба. Йдеться про порушення статті 116 Кримінально-виконавчого кодексу України, якою передбачено консультування, лікування або обстеження залученими лікарями хворого засудженого під наглядом медперсоналу виправної установи. Це розцінюється як небажання проходити засудженою медобстеження в рамках правового поля. Про відмову Тимошенко від запропонованих послуг комісії у складі лікарів з України, Канади та ФРН складено відповідний акт.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Як зупинити сповзання України

Як депутат від народу, я в своїх виступах найчастіше зачіпаю гострі проблеми сьогодення. Водночас завжди намагаюся за частковими явищами виявити фундаментальні тенденції, спілкуюся з визнаними фахівцями і в міру своїх сил та можливостей прагну сприяти просуванню нашої держави в авангард світового прогресу. Останнім часом у мене складається не те щоб глибокий песимізм щодо нашого майбутнього, але неспокій за це майбутнє. Вважаю за необхідне поділитися своєю стурбованістю з широкою громадськістю і винести на її обговорення свої узагальнення щодо перспектив нашої держави.

Світ за розподілом багатства неоднорідний. Як пише світова преса, на земній кулі 20 відсотків багатих отримують 86 відсотків світового ВВП, 20 відсотків найбідніших — 1 відсоток, решті залишається 13.

Наш Президент якось обіцяв, що Україна вже скоро ввійде в число світових лідерів — а насправді ми скочуємося в число тих, хто може розраховувати на крихту з того єдиного відсотка.

У країнах «золотого мільярда» не лише «буржуї», а й прості наймані працівники живуть заможно. Нічого у цьому не було б поганого, якби вони досягли добробуту власною працею, але значною мірою він спирається на споживання ресурсів бідних народів, у тому числі — і пряму експлуатацію нашої рідної України.

Наша держава безупинно сповзає в останні рядки світових рейтингів. Авторитетний британський журнал The Economist за результатами 2011 року помістив Україну на 79-те місце серед 167 держав у світовому рейтингу демократичних країн, тоді як у 2010-му вона займала в такому ж дослідженні 67-ме місце. Світовий банк у рейтингу Doing Business, що оцінює умови ведення бізнесу в кожній країні, знизив місце України з 149-го на 152-ге серед 183 держав, а в рейтингу економічної свободи поставив на 163-тє місце, між Казахстаном і Гондурасом.

Водночас в Україні проживають значна кількість найбагатших людей світу. В багатьох східноєвропейських країнах, де життєвий рівень громадян на порядок вищий, ніж в українців, немає таких, хто входить до списків найбагатших світових бізнесменів.

Узагальнені статистичні дані за 2011 рік свідчать про низький рівень життя українців. Середня заробітна плата становила 2598 гривень (трохи більш як 300 доларів), середня пенсія — 1122 гривні, менш як 150 доларів. Це чи не найменший показник в Європі, порівнюватися може хіба що зі східними сусідами по СНД, але в десять разів менший, ніж у розвинених країнах Європи. Нехай у нас і нижча продуктивність праці, але ж не в десять разів?

Ми не живемо краще «вже сьогодні», а дедалі гірше з кожним роком. За минулий рік ціни, за інформацією Держстату, нібито зросли лише на 4,6 відсотка, але ж квартплата збільшилась на 19,7 відсотка, вода і каналізація подорожчали на 12, плата за проїзд в автотранспорті — на 21,8. Ціна на хліб зросла на 13 відсотків, на олію — на 10,9, макарони — на 9,4, м'ясо та рибу — на 9,8 відсотка. Кожен може порівняти рівень своїх доходів і, впевнений, не відчує ніякого «поліпшення». І так відбувається з року в рік.

Мешкають українці, в менталітеті яких рідний дім — святиня, у безнадійній тісноті. На кожного припадає в середньому 23 квадратні метри житлової площі, лише на 60 відсотків обладнаної водогоном та на 62 — опаленням. Насправді житлові умови абсолютної більшості громадян і такого не досягають — до середнього показника ввійшли тисячометрові площі розкішних палаців олігархів та вищих чиновників, заміських будинків скоробагатьків, а також багатьох тисяч покинутих будинків і квартир у містах і селах, звідки люди виїхали через відсутність роботи. Навіть за облікованою площею це в півтора разу менше, ніж в Європі, та вдвічі менше, ніж в США. Масове житло майже не будується. У списках на отримання квартири налічується понад мільйон сто тисяч сімей, а отримують за рік близько десяти тисяч — тобто в країні стоїть житлова черга на сто років наперед. Іпотечні кредити із захмарними відсотками взагалі недоступні абсолютній більшості.

Головна причина нашої бідності — занепад національного виробництва. За офіційними даними, на ринку споживчих товарів імпорт становить: 96 відсотків взуття, 93 — комп'ютерної техніки, майже 90 — одягу, 88 — електропобутових приладів, 74 — парфумерії, 67 — посуду, 56 — засобів для миття і чищення тощо.

— Ще тримається на вітчизняних джерелах продовольчий ринок, але й тут відбувається наступ імпорту з усіх боків — включаючи Росію та Білорусь. З волі Всевишнього, 2011-го в Україні вродили овочі настільки, що ціни стали збиткові для виробників, а до цього завозили картоплю з Єгипту, капусту з Польщі та Македонії, помідори з Туреччини, цибулю з Польщі, моркву та столовий буряк з Польщі та Нідерландів.

З 2006 року маємо зростаюче переважання імпорту над експортом, торік — більш як на 12 мільярдів доларів США. Це — життя в борг, за яке платитимуть наступні покоління, незалежно від того, які політичні сили будуть у владі.

Величезні обсяги імпорту потребують для його оплати мільярди доларів та іншої конвертованої валюти, а її треба заробити на тому ж світовому ринку. Оскільки завозимо більше, ніж вивозимо, доводиться нарощувати борги. Держборг України досяг рекордної позначки у 415,3 мільярда гривень на 31 грудня 2011 року. Лише за перше півріччя 2012 року Україна (якщо враховувати і державний, і недержавний борги) має виплатити за кордон 53,5 мільярда доларів. Без нових кредитів ми це зробити неспроможні, тож держава стала повністю залежна від катаклізмів світового фінансового ринку.

А все тому, що головною економічною опорою держави залишається отримана у спадок матеріально-технічна база, на якій працюють експортно орієнтовані галузі з низьким рівнем доданої вартості — металургія, хімія і нафтохімія, енергетика тощо. Мало не дві третини ВВП спрямовано на експорт, що спирається на експлуатацію невідтворюваних природних ресурсів та імпорт енергоносіїв. Заради експорту низькосортних металів та добрив Україна споживає непомірно великі обсяги імпортних енергоресурсів. З часів СРСР металургія збільшила свою частку у ВВП з 9,4 до 23,3 відсотка, а водночас споживає 40 відсотків газу та електроенергії в країні. Експорт металу і добрив збагачує кілька десятків сімей в Україні і дає роботу кільком сотням тисяч працівників. Але втрачає від цього весь ще донедавна п'ятдесятимільйонний народ.

Український експорт є, по суті, проїданням національного багатства, не збагачує країну, а виснажує її.

Коли б виручені за експорт та позичені долари не проїдалися, а були вкладені у вигляді реальних інвестицій, то нас нині мало хвилювала б світова криза — було б досить робочих місць, працювали підприємств, які виробляють необхідні населенню товари, і вистачало б покупців, що платять національною валютою.

У незалежній Україні відбулося те саме, що і в післявоєнній Європі, — запанували долар і зовнішня залежність. Зарубіжні порадники вимагали повної лібералізації українського ринку для того, щоб наповнити його своїми товарами — заради цього не шкодували позик. Європа знайшла сили вирватися з-під заокеанської «опіки», а Україна — ні.

Наша залежність почалася не з кризою 2008 року, а мало не п'ятнадцять років тому. Замість того, щоб спиратися на власні сили, з 1995 року пішли на залежність від зарубіжних кредитів, потрапили під диктат МВФ і відтоді слухняно виконуємо його вказівки.

Практично з початку 1995 року всі стратегічні державні рішення приймалися після попереднього погодження з МВФ і закладалися в так звані «меморандуми». За прямими вказівками МВФ обмежувалась кількість грошей в обігу, знекровлювалась економіка; заохочувався імпорт (зокрема, валютними кредитами та штучним завищенням обмінного курсу національної валюти); бюджетний дефіцит фінансувався внутрішніми і зовнішніми позиками; частина витрат бюджету перекладалася на споживачів, у зв'язку з чим підвищувалися тарифи на житлово-комунальні послуги, електроенергію, транспорт; стали практикуватися пряме недофінансування бюджетних організацій, затримуватися заробітна плата, пенсії та інші соціальні виплати.

Отже, причина слабкості української економіки — надмірна залежність від світового ринку і від зарубіжних кредитів. Значить, і лікування має бути адекватним. Україні необхідно критично переоцінити свою економічну політику і задіяти всі можливі внутрішні резерви зростання виробництва. Я вже не раз закликав позбутися принизливої залежності від МВФ і твердо впевнений, що це треба зробити негайно, тим паче що сьогодні склалися сприятливі обставини — уряд перед черговими виборами все одно не зможе виконати жорсткі вимоги МВФ.

Необхідно за рахунок власних ресурсів, в тому числі і через грошові вливання з НБУ, істотно підвищити соціальні стандарти, всім бажаючим надати дешеві іпотечні кредити з державних ресурсів, створити сталий платоспроможний попит на внутрішньому ринку.

Одночасно слід запровадити рішучі обмеження для імпорту і переналаштувати споживачів на вітчизняну продукцію. Для цього задіяти всі можливі в умовах членства в СОТ нормативно-правові заходи з метою обмеження недобросовісної конкуренції з боку імпортних товарів широкого споживання — передусім якісні, санітарно-епідеміологічні та екологічні.

Створити пільговий митний режим для ввезення в Україну товарів винятково інвестиційного призначення.

Передбачити жорсткі обмеження на закупівлю імпортних товарів для державних потреб, якщо їх аналоги здатні вироблятися в Україні.

Запровадити заходи податкового заохочення для українських товаровиробників, забезпечити виробників дешевими кредитними ресурсами, надавати споживчі кредити лише у гривні і винятково для купівлі товарів вітчизняного виробництва.

Скасувати будь-які попередні узгодження для ведення малого бізнесу.

Скасувати більшу частину податків, спростити механізми їх обрахування й істотно зменшити ставки тих, які потрібно залишити.

Олег ЛЯШКО,
народний депутат України, лідер Радикальної партії.

Друкується в рахунок квоти Комітету з питань бюджету.

Такі союзи довго не живуть, або Чи стане єднання опозиції щасливим винятком із правил?

ПОЧАТОК НА 3-Й СТОР.

Шанси на перемогу

В опозиції, за оцінками політологів та соціологів, вони доволі непогані. Проте більшість (226 голосів у парламенті) вона може отримати, лише заручившись підтримкою мажоритарників.

Головне — щоб політичні сили нарешті почали вчитися на своїх помилках. Якщо пригадати місцеві вибори 2010 року, то програла опозиція тоді не лише через фальсифікацію та спекуляції, а й значною мірою через свої помилки. Один з них, переконаний народний депутат Олесь Доній («НУ—НС») — відсутність люстрації. Тобто переповненість українського політикуму агентурою спецслужб. Це, за його словами, не дає можливості опонентам влади знаходити компроміси й утворювати союзи. «Це не означає, що лідер якоїсь партії є агентом спецслужб. У нього може бути заступник по ідеології чи начальник якось відділу, який веде свою політику. Це серйозна проблема, яка дуже мало обговорюється в Україні. Простежити таких людей можна лише за радикальними переходами з одного табору в інший»,— вважає він. Саме це, на думку О. Донія, може стати одним із чинників збільшення конкуренції по мажоритарним округам.

Не радять експерти забувати й про визначення меж округів. Дехто з аналітиків вважає, що у законі не достатньо чітко виписано принципи їх нарізання. Тож припускають, що утворюватися вони можуть з прицілом на конкретних кандидатів.

Чим усе закінчиться?

Політологи припускають, що проблеми в опозиційному таборі виникатимуть і після перемоги. На думку директора Агентства моделювання ситуацій (АМС) Віталія Бали, перше ж питання, яке постане після перегонів: хто стане главою парламенту. «Боюся, ми можемо опинитися в «спікеріаді», як у серіалі»,— припускає він. Завадити конфліктам, на його думку, може публічність усіх процесів. «Це не дасть можливості відіграти назад. Що більше буде публічності, то більше, так би мовити, буде кругової поруки»,— вважає експерт. Водночас, щоб утримати владу, меншість, на переконання того ж В. Бали, повинна зробити реальний ребрендінг — завести нові обличчя. Але в розумінні інших ідей. Без них, переконаний він, шансів у опозиції на майбутнє немає.

Розуміють це й самі політичні сили. За словами луганського координатора «Фронту змін» Ігора Ліскі, змінилося ставлення до політиків — нині є запит на інші якості. На депутатів, які піклуються не про себе, а про людей. Які голосують особисто в парламенті, а не делегують свої картки іншим. І під час висування кандидатів у мажоритарних округах це потрібно мати на увазі. Власне, змішана система виборів, на думку заступника директора АМС Олексія Голобуцького, може дати шанс на створення нових фракцій у парламенті, які й представлятимуть ту саму відсутню сьогодні у Верховній Раді «третю силу».

Експерти вбачають кілька варіантів розвитку подій

Перший. ***Перемога опозиції (понад 226 голосів).*** **Другий.** ***Радикальна поразка (навіть за умови, що опозиція дістала більшість, депутатів можуть перекупити і тоді зміна Конституції у Верховній Раді та обрання Президента парламентом.)*** **Третій.** ***Еволюційний (мине час і нинішню владу змінить інша). Або опортуністичний (навіть якщо опозиція набере меншість голосів, частина еліти, яка у владі, «здасть» нинішню владу). Останній варіант політологи вважають дуже реалістичним, хоча й не тим поштовхом, який потрібен країні.***

Олена РОМАШКІНА.

Кордон без віз

У Генконсульстві Республіки Польща у Львові урочисто вручили ювілейні дозволи на безвізове курсування у зоні «малого прикордоння». 75000-й, 75001-й та 75002-й документи дісталися мешканцям Дрогобича, Мостиська і Самбора.

За період з 2009-го по 2011 роки заяви на отримання таких дозволів подали 84527 мешканців нашого прикордоння. Відмови дістали 579, ще 242 дозволи було анульовано. Про це говорили на зустрічі в Генконсульстві представники державних органів влади та місцевого самоврядування обох країн.

Генконсул Республіки Польща у Львові Ярослав Дрозд та Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Польща Маркіян Мальський визнали такий досвід позитивним для регіонального співробітництва, суспільного і культурного обміну, а також торговельної і підприємницької діяльності. Дипломати обох держав сподіваються, що прикордонна співпраця між нашими державами розвиватиметься.

Фото Євгенія КРАВСА.

Лілія Тройнар з Мостиська отримала ювілейний дозвіл на безвізовий перетин кордону з рук Генерального консула РП у Львові Ярослава Дрозда.

У Нижньому Новгороді відкрили наше Генконсульство

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Приводів для зустрічі глав зовнішньополітичних відомств України та Росії було цілком достатньо. Відкриття Генерального консульства України в Нижньому Новгороді приурочили до круглої дати — двадцятиріччя встановлення дипломатичних відносин між Україною та Росією.

Зустріч міністрів і засідання комісії зі співробітництва ретельно готували дипломати, експерти у сфері міжнародного права, чиновники міністерств економічного блоку урядів.

Увага до зустрічі міністрів визначалася тим, що останніми роками стався бум у розвитку торговельно-економічних відносин двох країн. Товарообіг у 2011 році становив 50 мільярдів доларів. Україна є одним із найбільших економічних і торговельних партнерів Російської Федерації.

Саме тому міністр закордонних справ РФ Сергій Лавров заявив про те, що «Україна є пріоритетом у зовнішній політиці Москви».

«Ми — сусіди, — підкреслив Сергій Лавров, відкриваючи засідання підкомісії, — нас об'єднує загальне прагнення краще жити, зробити наші економіки більш сучасними й процвітаючими».

Важливо й те, що російський міністр заявив, що в основі розвитку відносин двох країн продовжує залишатися базовий договір про дружбу, де зафіксовано положення про стратегічне партнерство Росії та України.

Ці слова офіційного представника надзвичайно важливі. Сьогодні в Росії, в період президентської виборчої кампанії, від кандидатів у президенти йдуть заяви про Україну як недружню державу, про перегляд російсько-українських відносин, правової бази, що регулює міждержавні відносини двох країн.

Сергій Лавров і Костянтин Грищенко на спільній прес-конференції заявили, що поки що не досягнуто домовленостей із питань поставок російського газу та українського сиру. Переговори стосовно газу тривають між корпораціями «Газпром» і «Нафтогаз України». «Стосовно сиру працюють відповідні служби, які покликані опікуватися якістю продовольчої продукції, що надходить, — додав Лавров. — Скажу тільки, що певною мірою ми всі переходимо на регламенти, котрі відповідають стандартам Євросоюзу». А Костянтин Грищенко закликав журналістів «не створювати штучних проблем».

У свою чергу міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко під час церемонії відкриття українського консульства підкреслив, що «в Нижньому Новгороді проживають сотні тисяч етнічних українців, і Генконсульство допоможе із забезпеченням їхніх культурних потреб».

Окрім Генерального консульства України в Нижньому Новгороді, в РФ є ще чотири українські Генконсульства — у Санкт-Петербурзі, Ростові-на-Дону, Владивостоці, Тюмені.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

Голова Комітету з питань правової політики Сергій Міщенко, менеджер проектів Німецького фонду міжнародного правового співробітництва (НФМПС) пан Вольфрам Гертіг, Голова Комітету Німецького Бундестагу з правової політики пан Зігфрид Каудер, заступник директора НФМПС, керівник проектів по Україні, Молдові та Білорусі пан Штефан Хюльсхьорстер (зліва направо) під час зустрічі членів Комітету з питань правової політики з Головою Комітету Німецького Бундестагу з правової політики паном Зігфридом Каудером.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Туркменистан обрав президента

Гурбангули Бердимухамедов переобраний на пост глави Туркменії. За результатами недільного голосування Бердимухамедов набрав, за попередніми даними, 97,14% голосів виборців. Усього у виборах президента брали участь вісім кандидатів. Усі семеро опонентів чинного глави держави агітували голосувати за... Бердимухамедова...

Коментуючи хід голосування, вітчизняні, зарубіжні й навіть російські експерти по країнах Центральної Азії пояснювали, що важко назвати виборами той захід, на якому відомо не тільки ім'я переможця, а й цифри, що характеризуватимуть його перемогу.

Утім, члени делегацій від СНД, які були спостерігачами на виборах, не зафіксували жодних порушень.

Сам президент Бердимухамедов прийшов на виборчу дільницю разом зі своїм батьком, сином і онуком, щоб одним з перших взяти участь у голосуванні. Ну а **кореспондент ІТАР-ТАСС так описав те, що відбувалося:** «Першими на виборчі дільниці Ашхабада прийшли старійшини — яшулі **(на знімку)**. Сивобороді, в національних халатах і тельпеках (каракулева папаха) вони відкривають процес голосування, опускаючи свої бюлетені в прозорі виборчі урни. Слідом за ними до урн підходять 18-літні хлопці й дівчата, які беруть участь у виборах уперше. Для них Молодіжна організація Туркменистану імені Махтумкулі (поет XVIII століття) підготувала пам'ятні подарунки». Святковий настрій виборців підтримували виступи самодіяльних колективів, біля виборчих дільниць розгорнули торговельні ятки з випічкою й солодощами.

В ОБСЄ засумнівалися в доцільності спостереження за ходом голосування. Бюро з демократичних інститутів і прав людини вирішило не посилати своїх спостерігачів до Туркменистану, обмежившись делегуванням чотирьох своїх технічних експертів.

Нагадаємо: попередні вибори президента в Туркменистані відбулися в 2007 році. Тоді, за офіційними даними, Бердимухамедов одержав 90 відсотків голосів. На посту президента він змінив Сапармурата Ніязова, що правив країною більш як 20 років і мав статус довічного президента (на чолі республіки Ніязов перебував до самої смерті наприкінці 2006 року).

Фото XINHUA/
Укрінформ.

ПЛАНЕТА

Кредитні рейтинги падають

Міжнародне агентство Moody's переглянуло кредитні рейтинги дев'яти європейських країн: Італія, Мальта, Португалія, Словенія та Словаччина втратили один пункт, а Іспанія — одразу два.

Австрія, Великобританія та Франція зберегли рейтинги ААА, однак, оцінюючи кредитну надійність цих країн, Moody's змінило свої прогнози зі стабільних на негативні. Найвищий кредитний рейтинг Німеччини залишився без змін.

Погіршення прогнозу Moody's — неприємна новина для президента Франції Ніколя Саркозі, що готується вступати в боротьбу за свій другий мандат. Місяць тому інше агентство — Standard § Poor's — вже позбавило Париж максимального кредитного рейтингу.

А міністр фінансів Великобританії Джордж Осборн розцінив погіршення прогнозу рейтингу своєї країни як «ще один доказ необхідності для Лондона боротися із суверенним боргом», **передає Євроньюс.**

В іноземця вилучили фальшиве посвідчення слідчого

У 27-річного іноземця вилучили фальшиве посвідчення слідчого з особливо важливих справ Генеральної прокуратури України. Гість — громадянин сусідньої держави — пред'явив його співробітникам ДАІ, які зупинили його автомобіль для перевірки. «Слідчий з особливо важливих справ» пояснив, що посвідчення він купив за 400 доларів. Продавці нібито гарантували, що воно справжнє і зареєстроване в кадрових органах Генпрокуратури України.

Тепер вирішується питання про порушення кримінальної справи.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Гастарбайтерів визволили з рабства

Тридцятьох громадян Молдови звільнили з рабства оперативники міліцейської служби по боротьбі з торгівлею людьми та кіберзлочинністю УМВС Херсонщини. Гостей із сусідньої держави ще в лютому минулого року запросив попрацювати на своїй тютюновій плантації за п'ять тисяч гривень на місяць мешканець міста Скадовська — також виходець з Молдови.

Кордон гастарбайтери перетнули цілком легально, через один із пунктів пропуску в Одеській області. А потім працедавець їх змусив безплатно гарувати з раннього ранку до пізнього вечора. Жити молдаванам доводилося у сяк-так відремонтованому хліві біля села Таврія.

Звісно, про офіційний дозвіл на роботу навіть і мови не було. Коли сезон переробки тютюну завершився, іноземців продовжували тримати у хліві. Харчувалися вони переважно городиною, яку щотижня підвозив «рабовласник». Без грошей, теплого одягу та документів на втечу працівники не зважувалися, а появу співробітників міліції сприйняли як порятунок.

Начальник відділу по боротьбі з торгівлею людьми та кіберзлочинністю Андрій Канашук повідомив, що нині встановлюють всіх осіб, причетних до експлуатації іноземних громадян. Гастарбайтерів після завершення слідчих дій депортують на батьківщину — без омріяних заробітків, зате принаймні живих. До речі, для Херсонщини подібні випадки не дивина: чи не щороку в сільських районах області варто біля порядку знаходять цілі групи наївних заробітчан.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Європейська ракета–носій «Вега» з маршовим двигуном, виготовленим ВО «Південмаш», що стартувала 13 лютого з космодрому Куру (Французька Гвіана), вивела на орбіти італійські космічні апарати й американські мікросупутники, *повідомляє з посиланням на прес–службу КБ «Південне» наш власкор Тетяна Валігурська*

У січні золотовалютні резерви Національного банку України зменшились на 1,4 відсотка і на 31 січня становили 31 364,30 мільйона доларів. Про це йдеться в повідомленні НБУ *(«Обком»)*

Недовчені медсестри чи інваліди без диплома — що гірше?

Шекспірівські пристрасті розгорілися довкола анулювання ліцензії київського приватного вищого навчального закладу «Міжнародний медичний коледж».

Це один з небагатьох столичних вузів, який давав можливість отримати спеціальність дітям-інвалідам. Цим і пояснюється така прискіплива увага преси до коледжу. У навчальному закладі вважають, що справжня причина позбавлення їх ліцензії — гарні гуртожитки, які хочуть використати під час Євро-2012 як хостели і заробити на цьому. У Міністерстві освіти і науки, молоді та спорту категорично відкидають таку думку, вказуючи, що коледж чотири рази перевіряли й знайшли стільки порушень, що іншого виходу, ніж відібрати ліцензію, у них просто не було.

Позицію Міністерства днями під час прес-конференції озвучив голова Державної інспекції навчальних закладів (ДІНЗ) України Михайло Гончаренко. Він довго розповідав про невідповідність приміщень санітарним нормам, відсутність договорів оренди, перебір на 30 осіб студентів та інше. Чесно кажучи, якщо прискіпливо поставитися до перевірки, то такі порушення можна виявити у кожному приватному вузі. Однак пан Гончаренко озвучив і таку інформацію, яка примусила задуматися над якістю освіти у Міжнародному медичному коледжі. За його словами, для визначення рівня знань студентів було проведено зріз знань — контрольні роботи з п'яти нормативних дисциплін. Оцінки вразили ревізорів. 65 відсотків студентів взагалі завалили перевірку. Лише кожен п'ятий зміг отримати оцінки «добре» і «відмінно». Найгіршими результати були з основ медсестринства — однієї з базових дисциплін: жоден студент не спромігся написати цю контрольну бодай на 4! «Подумайте про те, що завтра ці люди підуть вас лікувати», — закликав чиновник. І справді, якщо вам під час масажу пошкодить спину випускник-недоучка, то навряд чи ви втішатиметеся тим фактом, що навчальний заклад, який дав йому диплом, дбає про інвалідів.

Звісно, у Міжнародному медичному коледжі ці факти вважають наклепом, а рішення про позбавлення їх ліцензії — незаконним. Головний юрист навчального закладу Олег Веремеєнко розповів, що вони вже подали до суду й чекають потепління, щоб вийти на вулицю з протестами. За його словами, справжня причина анулювання ліцензії — це бажання заволодіти гуртожитками коледжу й банально підзаробити, викинувши при цьому на вулицю, окрім звичайних студентів, ще й 80 інвалідів, які навчаються у вузі.

Водночас Михайло Гончаренко заявив, що всіх студентів переведуть у навчальні заклади, які мають відповідну ліцензію, а юнакам і дівчатам з фізичними вадами запропонують продовжити навчання в інших містах країни, де є спеціалізовані заклади. Зокрема, він назвав такі міста, як Генічеськ, Харків, Черкаси. Чесно кажучи, складно уявити, як людина з вадами зору чи слуху поїде навчатися з Києва до, скажімо, Генічеська.

Можливо, чиновникам та викладачам коледжу варто було б дійти згоди не в залі суду чи під час прес-конференцій, а за столом переговорів? Адже на кону — доля 80 молодих людей з особливими потребами. Можливо, цей коледж — єдиний для них шанс здобути професію. З другого боку, навчальному закладу теж слід було б прислухатися до рекомендацій Міносвіти й попрацювати над рівнем знань, які вони дають своїм студентам. Поки що ситуація зайшла у глухий кут.

Тетяна ПАСОВА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ЦИФРА

3 вересня 2011 року по лютий 2012-го ДІНЗ перевірила якість навчання у 292 освітніх закладах. 11 вишів було позбавлено ліцензій. Із них повністю — шість, частково — п'ять.

Розклад потягів змінять. У новому турсезоні

Укрзалізниця не дослухалася до аргументів влади Кам'янця-Подільського на користь повернення попереднього графіка руху поїздів. Її керівництво ще раз підрахувало збитки за минулий рік від «невигідного маршруту» Київ—Кам'янець-Подільський і озвучило цифру — 10,4 мільйона гривень. Раніше називали меншу суму — сім мільйонів. Саме через завдану шкоду, аргументує Укрзалізниця, було вирішено поїзд №623/624 відправляти до Кам'янця-Подільського не щодня, а через день.

В офіційній відповіді Укрзалізниці є й позитивна інформація: з відкриттям цьогорічного туристичного сезону згаданий потяг курсуватиме п'ять днів на тиждень. Окрім того, один із офіційних туроператорів Євро-2012 планує організувати туристичний поїзд, що пройде через сім міст України, зокрема і через заповідний Кам'янець-Подільський.

Віра ШПИЛЬОВА.

Вихід — у монетизації пільг

У 2011 році на компенсаційні виплати за перевезення пільговиків області з держбюджету було виділено 61,4 млн. гривень. На 2012 рік за цією статтею очікується збільшення обсягу фінансування на 20 відсотків. Однак виділені кошти все одно не покриють витрат автоперевізників та Укрзалізниці. Чиновники бачать вихід із ситуації в наданні адресної дотації громадянам, які мають право на пільговий проїзд.

За словами начальника управління транспорту й зв'язку Луганської обласної державної адміністрації Едуарда Романовського, сьогодні на державному рівні розглядається питання про монетизацію пільг. Міністерство інфраструктури ініціює перед Кабміном впровадження пілотних проектів у декількох областях України. Луганщина сподівається побачити себе серед учасників експерименту.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Амністували колишнього начальника Одеського морського торгового порту

У дещо заплутаній справі — стосовно грошей, витрачених одеським портом на ремонт одеського ж готелю «Одеса» (її розслідувала прокуратура Криму, а суд відбувався у Запоріжжі), нарешті поставлена крапка. Колишнього начальника порту, народного депутата IV скликання, Героя України Миколу Павлюка визнано Орджонікідзевським райсудом винним «у скоєнні злочинів, якими завдано збитків держпідприємству у вигляді незаконних витрат коштів і недоотримання орендних платежів на загальну суму понад 650 тисяч гривень». Однак на прохання захисту — зважаючи на стан здоров'я 72-річного М. Павлюка та ту обставину, що він під час слідства відшкодував 500 тисяч гривень, — суд визнав доцільним амністувати підсудного. Отже, Миколу Павлюка визнано винним, але звільнено від покарання.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Рибі допомагають дихати

Фахівці головного управління Держрибоохорони в Запорізькій області розробили план із попередження замору риби. Така небезпека виникла через сильні морози. Товщина криги на водоймах досягає 50 сантиметрів, через що зменшується кількість кисню у воді. Щоб допомогти рибкам «дихати», діють старим перевіреним способом — бурять у кризі отвори й опускають у них пористий матеріал — очерет або солому. Так лунка швидко не замерзне, і кисень по природних «трубочках» надходитиме у воду.

Держінспектори щотижня беруть зразки води на трьох ділянках: по руслу Дніпра, на Каховському та Дніпровському водоймищах, які потім досліджують одночасно у двох лабораторіях — екологічної інспекції та регіонального управління водних ресурсів. Відділ іхтіології ГУ Держрибоохорони в Запорізькій області спільно з фахівцями ДніпроГЕС і регіонального управління водних ресурсів стежать за рівнем води.

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Створено раду з питань облаштованості репатріантів

У Криму з'явилася консультативна рада з питань облаштованості, соціально-культурного розвитку депортованих народів. Про це повідомляє Головне управління інформаційної політики Ради Міністрів автономії.

Його створили при Республіканському комітеті зі справ міжнаціональних відносин і депортованих громадян.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Крим.

Госпіталізовано 10 курсантів

Щодня збільшується кількість чернігівців, котрі захворіли на кір або мають ознаки цієї недуги. Нині таких зареєстровано 15. Найбільше хворих — десять — у Чернігівському юридичному коледжі Державної пенітенціарної служби. Вони контактували з юнаком, який їздив на канікули додому на Львівщину, де заразився кором від дитини. Курсантів госпіталізовано.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Потерпілим придбають інше житло

Для відселення потерпілих мешканців триповерхового будинку в Макіївці, де 8 лютого обвалилася стіна, потрібно близько 5 мільйонів гривень. Про це заявив голова Донецької обласної державної адміністрації Андрій Шишацький. За його словами, гроші на придбання квартир виділять з резервного фонду держбюджету. «Сподіваюся, найближчим часом всі ці питання буде вирішено, і люди недовго залишатимуться в готелях чи по родичах», — зазначив керівник області.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

ЦИФРА

Десята частина

лісів області досі не надана в користування державним лісогосподарським підприємствам. За ними не оформлено право постійного користування земельними ділянками, що призводить до безконтрольного використання. Відсутнє розмежування земель лісового та природно-заповідного фонду, не завершено їх інвентаризацію і грошову оцінку. Все це створює простір для зловживань серед представників органів влади та місцевого самоврядування, уповноважених приймати рішення про вилучення, надання у власність та зміну цільового призначення цих земель. Торік у Хмельницькій міжрайонній природоохоронній прокуратурі розкрили і попередили низку таких злочинів, до бюджету вдалося відшкодувати понад півмільйона гривень.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

У нових відділеннях буде і нове обладнання

У Сумській обласній клінічній лікарні відкрили чотири нові відділення: детоксикації, проктології, торакальне і ортопедичнотравматологічне. Лікарні також виділено кошти для придбання новітнього медичного устаткування для операцій на суглобах і торакальної хірургії. За словами головного лікаря провідного медичного закладу області, заслуженого лікаря України Володимира Гороха, створення єдиного медичного простору та оптимізація лікувальних установ сприяють підвищенню рівня та якості надання медичної допомоги пацієнтам, а також робить її доступнішою для всіх верств населення регіону.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

«Зрізали» родючий грунт

Як повідомили у прокуратурі Рівненської області, за фактом службової недбалості щодо працівників обласної служби автомобільних доріг порушено кримінальну справу за ч. 1 ст. 367 КК України. Торік під час реконструкції автодороги Київ—Чоп вони допустили порушення: на площі 4,4 гектара було знято і перенесено ґрунтовий покрив без спеціального дозволу органів, що здійснюють державний контроль за використанням та охороною земель. Розмір шкоди, завданої державі внаслідок зняття родючого шару ґрунту на землях Великоомелянської сільської ради Рівненського та Богдашівської сільської ради Здолбунівського районів, становив понад 87 тисяч гривень.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Про любов — мовою жестів

У День Святого Валентина студенти Луганського національного університету імені Тараса Шевченка провели на вулицях обласного центру акцію «Слухаю серцем». «Ми хочемо дізнатися, чи готові в нашому місті чути людину, яка звертається мовою жестів, і як наше суспільство реагує на таких людей, — пояснила напередодні завідувачка Центру реабілітаційної та інклюзивної освіти ЛНУ Ірина Клименко. — З кожним студентом працюватиме професіональний сурдолог, котрий допоможе іншим поспілкуватися з тими, в кого вади слуху. А говоритимуть цього дня вони про любов».

Ініціаторами акції стали одинадцятеро студентів із вадами слуху. На знак солідарності з ними решта студентів та викладачі університету вирішили цього дня замість звичайних фраз і рукостискань привітати одне одного освідченням у любові мовою жестів.

Дню Святого Валентина організатори акції надають глибокого соціального значення. До університету приїхали двадцять вихованців Луганського обласного ПТУ-інтернату для тих, хто має вади слуху, які взяли участь у святковому концерті і як артисти, і як глядачі.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

ФОТОФАКТ

У Києві біля пам'ятника Г. Сковороді відбулася молодіжна акція, присвячена Міжнародному дню закоханих, під час якої студенти різних вузів разом заповнювали велику «валентинку».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

На «Союзі» — витік газу

В Івано-Франківській області неподалік села Березівки Тисменицького району стався витік газу на магістральному газопроводі «Союз».

В управлінні МНС в області повідомили, що на трубі виявлено пошкодження діаметром 27 мм. На ліквідації аварії працювали бригади УМГ «Прикарпаттрансгаз» та 10 одиниць техніки. Газопостачання населенню області не припинялось, а постачання газу на експорт в Європу було переключено на резервну гілку. Аварійну ситуацію ліквідовано. Причину пошкодження встановлюють. Як повідомили в управлінні МНС в області, на місці події для охорони виставлений пост.

У цьому ж Тисменицькому районі сталася ще одна аварія, через яку мешканці двох сіл — Рибне і Павлівка — залишилися без газу і змушені були грітися дровами. Причиною ситуації стало те, що хтось перекрив засувку на міжселищному газопроводі. Через це у трубі замерз конденсат і впав тиск. Про це повідомив на засіданні обласного оперативного штабу з надзвичайних ситуацій голова ОДА Михайло Вишиванюк. Нині в обох селах газопостачання відновлено.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

Золотий улов митників

Більше кілограма ювелірних виробів та 14 кг кухонного краму зі срібла вилучили на українсько–угорському кордоні

Таке буває справді рідко: 1,3 кг ювелірних прикрас із металу жовтого кольору (ймовірно, золото) та 14 кг старовинного посуду зі срібла виявили в одному з мікроавтобусів у міжнародному пункті пропуску «Тиса» працівники служби боротьби з контрабандою і порушеннями митних правил Чопської митниці спільно з прикордонниками.

Заїхав мікроавтобус марки «Фольксваген» у зону митного контролю о шостій ранку. Картина звична: водій віз громадян України, які поверталися з Італії. Під час усного та письмового опитування запевняли інспекторів: крім незначної суми валюти, не переміщують через кордон нічого, що підлягало б декларуванню.

Проте щось явно викликало підозру. Митники й прикордонники вирішили провести поглиблений огляд транспортного засобу і особистих речей українців. І недарма. Як показав результат перевірки салону мікроавтобуса, у конструктивних порожнинах — за панеллю приладів — були сховані три пакунки із золотими прикрасами. А в одній із валіз під пасажирським сидінням митники виявили згорток із раритетним столовим посудом зі срібла. Там були таці, піали, чаші, глечики, попільнички, заварники, ложки, виделки тощо. Серед прихованого товару — й три вишукані чоловічі годинники із золотими корпусами та жіночі браслети зі срібла...

На підставі статті 352 Митного кодексу України складено протокол про порушення митних правил. За попередньою оцінкою, вартість вилученого товару становить від 200 до 300 тисяч гривень.

Василь НИТКА, Вікторія СЕНГЕТОВСЬКА.

Фото надане прес-службою Чопської митниці.

Вогонь забрав семеро діток

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як поінформував «Голос України» кінецьпільський сільський голова Микола Ребрій, подружжя Ковальових із вісьмома дітьми приїхало на постійне місце проживання у їхнє село два роки тому. Квартира Павлу Ковальову дісталась у спадок від батьків, а ті отримали її під час розпаювання колишнього колгоспу. Це частка двохповерхового будинку 1966 року забудови **(на знімку)**. В будівлі мешкало чотири родини (квартира Ковальових була на другому поверсі). Новосели одразу ж власними силами зробили гарний ремонт, тож житло було в нормальному стані. Самі Людмила й Павло, як батьки, мали найкращу репутацію серед земляків: порядні й дуже працьовиті, багато уваги приділяли вихованню дітей. По допомогу до влади та соціальних служб самі ніколи не зверталися. У їхній квартирі завжди було затишно й охайно, вони постійно піклувалися про малечу, яка практично купалася у батьківській ласці. Одне слово, багатодітну родину вважали зразковою в усьому Первомайському районі.

Щоранку близько п'ятої Павло йшов на роботу (він розвозив хліб із пекарні). Згадує, що не будив дружину й сам зачинив квартиру, в якій усе було абсолютно нормально. А вже на початку шостої мешканці сусідного будинку почули сильні крики та побачили на подвір'ї Людмилу в шоковому стані, охоплену вогнем, яка просила допомогти винести з полум'я дітей (коли вона прокинулася, пожежа вже вирувала у квартирі, і все ж із останніх сил їй удалося вибігти на вулицю).

Через 20 хвилин прибули рятувальники, проте врятувати дітей уже не було можливості. Врятувалася лише єдина дитина Ковальових — Настя, 1995-го року народження, яка навчається в Одесі. Сільська рада виділила батькові з донькою один із будинків, що перебував у неї на балансі. Односельці гуртом за декілька годин привели його до ладу, завезли дрова, вугілля. Первомайська райдержадміністрація, соціальна служба та депутат (який не бажає себе назвати) надали родині матеріальну допомогу. Похорони, організацію яких взяло на себе все село, будуть найближчим часом.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Фото надано прес-службою МНС у Миколаївській області /УНІАН.

СПОРТ

Турнірна хроніка

Дзюдо. Оберварт (Австрія). Кубок світу серед чоловіків. Наш Валентин Греков у ваговій категорії до 90 кг лише у фіналі поступився Дмитру Герасименку із Сербії і став срібним призером.

Варто зазначити, що відразу троє українських спортсменів у ваговій категорії до 90 кг — Вадим Синявський, Роман Гонтюк і Валентин Греков — претендують на олімпійську ліцензію. Але від країни має бути представлений лише один дзюдоїст.

Футбол. Контрольний матч. **«Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Хорадада» (Іспанія). 9:0. Голи:** Зозуля, 3, 13, 60, Матеус, 21, 43, Калинич, 53, 87, Джуліано, 70, Коноплянка, 73.

«Дніпро»: Варцаба, Мазух (Мандзюк, 46), Кулаков (Джуліано, 46), Олійник (Коноплянка, 46), Чеберячко, Стринич, Зозуля, Пашаєв, Ротань (Кравченко, 46), Шахов (Бабенко, 46), Матеус (Калинич, 46).

Суперник дніпропетровців — любительський клуб.

Отримали короткий відпочинок

Після перемоги над московським «Спартаком» (2:0) футболісти київського «Динамо» повернулися з Іспанії додому. І отримали три вихідні дні. Завтра динамівці зберуться на своїй заміській базі в Кончі-Заспі. Там вони проведуть два тренувальні дні, а в суботу команда візьме курс на Тель-Авів. В Ізраїлі відбудеться завершальний підготовчий збір, котрий триватиме з 18 по 29 лютого.

Перемовини тривають...

Команда чемпіона WBC у суперважкій категорії Віталія Кличка продовжує перемовини з британцем Девідом Хеєм і чекає на його відповідь щодо ймовірного поєдинку. **Про це повідомив менеджер Кличка-старшого Бернд Бенте.**

«Ми ще не знаємо, хто буде суперником Віталія, якщо він виграє у Чісори. Зараз тривають перемовини з Хеєм, але, швидше за все, цього бою не буде, — сказав він. — Хей має на роздуми 4—5 тижнів, щоб дати нам відповідь. В іншому випадку ми починаємо домовлятися з іншими боксерами».

А поки Віталій Кличко 18 лютого має провести черговий захист свого титулу. В Мюнхені (Німеччина) українець зустрінеться з Дереком Чісорою (Велика Британія).

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...справи нотаріусів скеровані до суду

Нововолинська міська та Любомльська міжрайонна прокуратури направили до суду кримінальні справи стосовно двох нотаріусів. Як повідомляє прес-служба прокуратури Волинської області, їх порушено проти державного нотаріуса Нововолинської державної нотаріальної контори Б. та приватного нотаріуса Любомльського районного нотаріального округу К. Їм висунуто звинувачення за ознаками складів злочинів, передбачених частиною 1 статті 364 та частиною 1 статті 366 Кримінального кодексу України. Обидва нотаріуси, як коментують цей факт у прокуратурі області, діючи умисно і корисливо, внесли неправдиві відомості в офіційні документи. Окрім того, висупаючи від імені держави, вони складали завідомо неправдиві документи, чим заподіяли значної шкоди окремим громадянам міст Нововолинська та Любомля. За скоєне посадовцям загрожує позбавлення волі на три роки.

На жаль, таке трапляється в області не вперше. Зовсім недавно в Ковелі були порушені і скеровані до суду кримінальні справи стосовно нотаріусів Ковельського та Млинівського районних нотаріальних округів, котрі видавали довіреності, за якими незаконно відчужувалися земельні ділянки місцевих жителів.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

18 лютого в столичному Культурному центрі «Новий Акрополь» відкривається виставка «Стародавні цивілізації Америки»

20 лютого в Херсоні на фестивалі молодої режисури «Лютий. Февраль» відбудеться прем'єра вистави «Три Ніцше» за п'єсою київського драматурга Тетяни КИЦЕНКО

Знайдіть у собі весну

«Жизнь оказалась не очень длинной. Зато забавной. Она запомнится...»

Ці рядки належать молодій українській письменниці Анні Яблонській (Ганні Машутіній), яка загинула 2011-го під час теракту в «Домодєдово». На роковини її смерті відбулася прем'єра вистави «Терористи» за однією з найвідоміших п'єс Анни «Язичники», поставленої на сцені Одеського муздрамтеатру ім. В. Василька.

Спектакль, створений Сергієм Проскурнею, — частина соціально-культурного проекту «Ганна Яблонська. Повернення». Це щось більше, ніж просто театральне дійство за участю акторів різних одеських театрів і одного київського режисера. І навіть трохи більше, ніж данина пам'яті надзвичайно талановитої поетеси та драматурга, про яку більше знають у нас завдяки постановкам аматорських і недержавних театрів. Сьогодні її «Човняра» можна побачити в Харківському авторському театрі «Котелок»; у середині 2000-х п'єсу «Двері» поставив одеський театр «Tour de Force» (він працює ще над двома її драмами — «Четвертий закон Ньютона» та «Укол»). Втім, п'єси Анни читали та готували до постановок більше в Росії, ніж в Україні.

До «Язичників» (власне, на вручення премії «Мистецтва кіно» саме за цей твір Анна і прилетіла до Москви 24 січня 2011 року) ніхто з українських режисерів чомусь не наважувався підступити. П'єса, попри відверту оголеність тих речей, що їх соціум і релігія воліють приховувати один від одного, дуже неоднозначна. Як і вистава «Терористи». Про що ж вони?

Про ілюзію — життя іде, а цього ніхто з героїв не помічає, як і до трагедії в родині не помічають один одного.

Про втрачений зв'язок поколінь...

Про самотність і втрату себе. Головний герой, Олег (Павло Савінов) — колишній флейтист, якому дружина забороняє займатися музикою, і він слухає радіоприймач потай від усіх уночі в туалеті; його донька, Христина (Любов Чернова) — відмінниця, яка з'їжджає на двійки і вилітає з університету; Марина, мати Христини та дружина Олега (Оксана Бурлай-Пітерова) — ріелтер, що вдень намагається спихнути якісь некондиційні квартири, а вночі шиє фіранки, щоб заплатити за навчання дочки; і, нарешті, найнеоднозначніший персонаж — мати Олега, Наталя Степанівна (Галина Кобзар-Слободюк) — людина з минулим черниці; мати, яка покинула сина, коли тому було 10 років, і повернулася, коли його життя вже втратило будь-який сенс. Саме вона і є силою, що стала каталізатором фатальних подій у родині — але вони зрештою привели до того, що кожен знайшов себе.

Сергій Проскурня, режисер і автор сценографічної ідеї вистави, розмістив на сцені квартиру головних героїв у розрізі: туалет, дитяча, спальня та кухня. Все старе, незатишне: целофан, картата базарна сумка, двері, життя героїв; все гранично незручне, і самі вони — на межі... Логічним продовженням нестерпності буття виглядає приїзд матері Олега, яка постійно згадує Господа, а от всує чи ні — це окремий аспект, що став наріжним каменем драми. В центрі уваги — не просто конфлікт віри та бездуховності в сучасному суспільстві, а замулені глибини самої віри, православ'я, представник якого, священик, з одного боку, по-християнськи підтримує Олега та Марину, коли їхня дочка викинулася з вікна, а з другого — тримає на складі безакцизні цигарки та спиртне. Це найконфліктніший бік вистави, і треба віддати належне акторові Олександру Самусенку, що зіграв роль отця Володимира інтелігентно, без пафосу, виважуючи весь свій текст — від молитви до розмови з Олегом, якому він дав роботу та який до трагічного випадку з дочкою думав, що в коробках на складі — церковні свічки...

Олег (Павло Савінов), Наталя Степанівна (Галина Кобзар-Слободюк) у виставі «Терористи».

Так само виважене та осмислене музичне оформлення вистави — музика з балету Ігоря Стравінського «Весна священна» та хрещенські дзвони Одеського Спасо-Преображенського собору. Весну згадують герої вистави, у Вербну неділю намагається покінчити життя самогубством Христина, на Великдень вона виходить з коми. У фіналі п'єси мати Олега помирає, виконавши свою місію — повернути кожного собі самому. Закінчення вистави інше: три екрани біля ліжка Христини в реанімації (на них проектувалася хроніка її нещасливого кохання) розгортають і у такий спосіб утворюють хрест, на якому транслюються кадри з теракту в «Домодєдово». І цей фінал логічний, бо попереду у героїв «Язичників» Анни Яблонської — ще не одна весна...

Проект «Анна Яблонська. Повернення» завершився. Можливо, вистава «Терористи» побачить світло рампи українських або російських театральних фестивалів. Можливо, інші наші режисери матимуть сміливість, змогу і бажання взяти до роботи п'єси Анни.

Ельвіра ЗАГУРСЬКА.

Київ—Одеса.

Фото Андрія ЧЕРЛАТА.

Коли заспівають у Малій опері?

Історія київської Малої опери розпочалася сім років тому з ініціативи знаменитої оперної співачки Євгенії Мірошниченко. Ідею підтримано, але досі не втілено в життя.

Справа загальмувалася великою мірою через те, що пішла з життя Євгенія Мірошниченко. Іншою причиною є оренда землі, на якій стоїть майбутня Мала опера — тобто, Лук'янівський народний дім. З 2004 року дирекції Малої опери та забудовникам «Будхолу» не вдається укласти угоду про проведення реконструкції на орендованій території.

Змінити ситуацію намагаються новий директор Малої опери Олександр Чуніхін, голова комісії Київради з питань культури і туризму Олександр Бригинець і представники приватної компанії «Будхол». За їхньою участю проведено засідання «круглого столу» в Київраді — це прогрес, адже досі питання розглядали тільки в судовій залі.

Є проблеми зі станом архітектурної пам'ятки. Лук'янівський народний дім (на вулиці Дегтярівській, 5) руйнується внаслідок підвищення рівня грунтових вод струмка Скоморох. Для порятунку Народного дому Київрада виділила 6,5 мільйона гривень, але попереду два роки до завершення угоди про оренду. Доки землю під будівлею не повернуть у власність міста — про реконструкцію не може бути мови. Якщо ж вичерпається проблема передачі землі, то виникне інша — ремонтно-реставраційні роботи. В будівлі, призначеній для Малої опери, не вистачає оркестрової ями і відповідного сценічного устаткування.

Компанія «Будхол» погодилась повернути землю у власність міста — це вже перемога. Наступна зустріч дирекції, архітекторів та орендарів відбудеться в Лук'янівському народному домі. А в пам'ять про велику оперну співачку столичну Малу оперу назвуть іменем Євгенії Мірошниченко.

Леся КОВАЛЬЧУК.

Старість — прикрашає

Донецьк — не те місто, де туристи шукають глибокої давнини. А даремно. Автор серії графічних робіт, що зображують стару Юзівку (колишня назва шахтарської столиці), Тетяна Пономаренко-Левераш упевнена: історія міста гідна захоплення. «Я називаю його англійським селом європейського рівня. Промисловість розвивалася, але було й насичене культурне життя. Юзівці заздрили навіть губернські столиці. Тут, приміром, раніше стали покривати дахи металом», — захоплено розповідає художник.

Цей екскурс в історію — не випадковий. Днями донечанка презентувала альбом «Майбутнє починається у минулому», в основі якого — ретро-тематика. Краєвиди з кінця позаминулого століття до Другої світової війни, портрети юзівських робітників, виконані в лаконічній чорно-білій гамі, створюють враження мандрівки в часі. Відчуття поглиблює унікальний друк на спеціально зістареному французькому папері та обкладинка з об'ємним орнаментом. І хоча художниця зізналася, що віддає перевагу олії, саме графіка з її виразністю, силою та прямолінійністю більше відповідає так званому донецькому характеру людей, чия робота була пов'язана зі щоденним ризиком.

«Працюючи над цією серією, я два роки збирала матеріали — у краєзнавчому музеї, у старожилів. Будівлі зображені такими, якими вони були на старовинних фото. Це колосальний пласт життя: ось перший трамвай, ось — базарна площа, ось — Свято-Преображенський собор, який височів над містом. Банки, жіноча гімназія, аптека, магазини... А унікальний театр Солей, єдиний у світі! Там стіни були з солі, стояли величезні соляні статуї. Люди дивилися вистави і дихали сіллю. Трупи приїздили з усієї Європи», — коментує аркуш за аркушем Тетяна.

Ініціатором створення альбому став віце-прем'єр-міністр України Борис Колесніков. Офіційна презентація видання відбудеться під час Євро-2012 в Донецьку. Адже саме в шахтарській столиці гратиме збірна Англії, а перший підприємець міста Джон Юз (Х'юз) родом з Уельсу. Художниця переконана, що виставка графічних робіт привабить іноземців. «Хочеться розвінчати міф, ніби Донецьк був містом каторжників і сюди з'їжджався неосвічений люд. Це все неправда», — переконана авторка, яка чимало часу провела в архівах. До відкриття виставки вона обіцяє написати олією портрет Х'юза та презентувати портрети мешканців кінця XVIII — початку XIX століття. Роботи не продаватимуться і не поїдуть за кордон.

Єдиним кольоровим полотном, що зображує стару Юзівку, є одноіменна картина. На ній — центр міста із металургійним заводом, териконами, собором та старою забудовою. Тетяна Пономаренко-Левераш надала можливість і журналістам долучитися до створення картини: усі бажаючі могли накласти фарбу на полотно. «Романтичність» — таким словом характеризує художник ретро-серію. На аркушах графіки збережене місто, що майже втрачене. Адже сучасні будівлі давно потіснили споруди початку століття, які дивом уціліли після двох воєн.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

На знімках: Тетяна Пономаренко-Левераш демонструє новий альбом графіки; фрагмент картини «Юзівка».

Фото автора.

Хочеться розвінчати міф, ніби Донецьк був містом каторжників

З Тернополя до Лувру

У тернополян в ці дні великий інтерес до виставки творів Іоана Георга Пінзеля, що експонуються у Тернопільському обласному краєзнавчому музеї. Приїжджають і з інших областей. Усім цікаво побачити те, що експонуватиметься восени у Парижі, в Луврі. Це перша українська виставка, що удостоїлась такої честі.

Загадкова постать

Віра Стецько, мистецтвознавець, науковий працівник музею може годинами розповідати про Іоана Георга Пінзеля. Пристрастив її до творчості цього геніального скульптора відомий дослідник, вчений Борис Возницький. Вже 30 років пані Віра міцно «прив'язана» до українського Мікеланджело, як з її легкої руки почали називати одну з найзагадковіших постатей у мистецтві. Невідомо, коли і де народився Іоан Георг Пінзель, хто він за національністю, звідки приїхав в Україну, де похований. Тернопільську виставку присвятили 250-річчю від часу смерті скульптора. Дата умовна, але, скоріш за все, достовірна.

— З 1740 року Пінзель жив у місті Бучачі. Там 13 травня 1751 року одружився з вдовою Маріанною Єлізабетою Кейтовою, там народилися його сини Бернард і Антоній. А вже у жовтні 1762-го вдова Єлізабета Пілзнева втретє вийшла заміж за Іоана Беренсдорфа. Тоді після смерті чоловіка рік треба було носити жалобу, тож скульптора не стало наприкінці 1761 року, — розповідає Віра Стецько.

Пані Віра сподівається знайти його могилу. Найімовірніше, Пінзель похований у Бучачі, де був пік його творчості, де він залишив справжні шедеври стилю бароко і рококо.

До Бучача Пінзель приїхав вже зрілим майстром на запрошення власника міста, графа Миколи Потоцького, дуже заможного і знаменитого меценатством. Граф жертвував тисячі злотих на освіту, культуру, будівництво храмів. Був фундатором Успенського собору в Почаєві. У його майстернях митці творили шедеври, що стали окрасою Галичини і Поділля.

Його пластика дивовижна

— У фондах нашого музею, — каже Віра Стецько, — виокремилася збірка барокової скульптури, найяскравішим представником якої є Іоан Пінзель. Тут вісім його робіт. Це рельєфи з Покровської церкви Бучача: «Чудо святого Миколая» і «Відсічення голови Іоана Предтечі», чотири алегоричні постаті: «Алегорія Мужності», «Алегорія Віри», «Алегорія Мудрості» і «Святий Товій», виконані у дереві, покритому білою фарбою. Надзвичайною експресивністю відзначаються скульптури Св. Вікентія і Св. Франциска Борджія з Успенського парафіяльного собору в Бучачі.

Справді, пластика геніального скульптора дивовижна. Фалди одягу розлітаються навколо фігур, ніби живуть своїм власним життям. Першоджерела формування цієї експресії деякі зарубіжні науковці шукали у різьбі майстрів південно-німецьких земель, зокрема, Баварії. Можливо, це пов'язано з тим, що деякі роботи Пінзеля 1999 року з'явилися на Баварському мистецькому ринку, їх вважали чеськими, і їх одразу закупив Національний музей у Мюнхені. Пінзель знав європейське мистецтво, але у своїй творчості увібрав традиції українського готичного дерев'яного різьблення та різьблення по каменю. У нього були талановиті учні, але вчився у них і він. У почаївських архівах Віра Стецько знайшла листи учня Пінзеля Матвія Полейовського, що працював над оформленням Успенського собору. У пані Віри є гіпотеза, що вирізьблена на правому передпліччі «Алегорії Мужності» маска — то своєрідний автопортрет майстра, сповнений трагізму. Майстри епохи Відродження робили такі авторизовані вкраплення у свої композиції.

Кам'яними скульптурами Пінзеля і його учнів була прикрашена ратуша в Бучачі, що належить до найдосконаліших зразків архітектури XVIII століття. Кажуть, що рівних їй пам'яток рококо такого типу немає ні в Україні, ні в усій Центральній Європі. Але від пишного убранства ратуші майже нічого не залишилося, а будівля потребує реставрації: виділяють кошти, освоюють, потім знову перерва. А бучацька ратуша (архітектор — Бернард Меретин, скульптор — Іоан Пінзель) після оновлення могла б стати туристичною перлиною. У роки безбожництва були знищені придорожні статуї Яна Непомука і Богоматері спільного авторства Меретина і Пінзеля. Постаменти довго стояли без голів. Нещодавно їх відновили.

Не так давно у старій церкві Св. Онуфрія у селі Рукомиші неподалік від Бучача (тут ще збереглися фрагменти унікального печерного храму, заснованого київськими ченцями) знайшли заблену кам'яну статую Св. Онуфрія роботи Пінзеля.

Через Пінзеля дізнаються про нас

Підготовка до виставки в Луврі триває майже три роки. Це нормально для великих музеїв, де ретельно готуються до показу, розробляють концепцію виставки. Вона відкриється в кінці листопада і триватиме три місяці. Французькі музейні фахівці з департаменту скульптури Лувру побували в Бучачі, побачили місто, де жив і творив Пінзель, відібрали його твори, що є у Тернополі, Бучачі, Івано-Франківську і Львові. Про українського Мікеланджело дізналися японці: телекомпанія NHK зняла відеофільм про Пінзеля. Зйомки відбувалися і в Бучачі.

Пінзелем вже цікавляться і в США. А перші виставки відбулися у Польщі та Москві. Хвиля інтересу до митця здійнялася 2007-го, коли три області — Івано-Франківська, Львівська і Тернопільська — оголосили Рік Пінзеля. Було видано альбом, Віра Стецько написала книгу «Пінзель і Тернопільщина», її чоловік — відомий художник Дмитро Стецько — портрет Пінзеля, львівський скульптор Ярослав Мотика створив йому пам'ятник, взявши за основу автопортрет на передпліччі «Алегорії Мужності». Але цього замало. Надто зважаючи на те, як активно пропагують творчість скульптора наші сусіди поляки, — вони явно не проти приписати собі відоме ім'я.

Французька сторона бере на себе основну частину витрат на організацію виставки. Україна має подбати про охорону і транспортування скульптур до кордону з Польщею. Віра Стецько переконана, що ми повинні їхати туди не з порожніми руками.

— Хочеться видати гарний альбом, книгу про Пінзеля, — каже вона. — Адже через нього у світі більше дізнаються про Україну.

Нині мистецтвознавець у пошуках спонсорів. Але вони на виставки, на жаль, не ходять. І все-таки хочеться вірити, що знайдуться сучасні Потоцькі, які допоможуть видати гідний майстра альбом і книжку про нього.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

На знімку: Віра Стецько показує скульптури, які поїдуть до Лувру.
Фото автора.

РЕПЛІКА

Добре, коли тато розумний

Нещодавно довелося прочитати мемуари генерала Анатолія Русака. Семилітнім хлопчиком він опинився в радянському партизанському загоні, де його батько був комісаром, а мати — медсестрою. Малого комісарчука партизани дражнили кацапом, бо говорив російською. Він поскаржився батькові. Той був розумним чоловіком і відповів: «Доки не вивчиш українську мову — так і називатимуть!» Замість підручника батько дав синові книгу Уласа Самчука «Марія», лиш одірвав перші та останні сторінки, щоб не видно було, хто автор, бо Самчук перебував тоді серед ОУНівців, з якими радянські партизани воювали не на життя, а на смерть. Одначе, Русак-старший (до війни він учителював у Білорусі) розумів, що таки краще вчити мову з книжки доброго письменника. А ще він пообіцяв синові: вивчиш напам'ять один вірш Шевченка — отримаєш бойовий пістолет «Астра». Малий вивчив «Заповіт» і отримав свого пістолета.

Мимоволі думаєш: скільки нас, у школі чи в армії, вивчили російську мову цілком задарма — бо на світі не вистачило б пістолетів «Астра», щоб нагородити нас за успіхи. А втім, ця історія щиро зворушує своєю унікальністю. Таки добре, коли твій тато розумний. На жаль, таких завжди було мало серед комісарів. І це явно позначилося на їхніх нащадках.

Ось зовсім недавно довелося прочитати ще дещо на цю саму філологічну тему. Минулого тижня **в «Українській правді», з посиланням на «Інтерфакс-Україна»,** повідомлено, що спікер кримського парламенту Володимир Константинов обурений тим, що органи центральної влади знову почали надсилати кореспонденцію на адресу кримської влади українською мовою. Цитата: «Нас сьогодні найбільше дратує, що багато міністрів починають звертатися до нас українською мовою. Ми ініціювали створення робочої групи, тому що знову пішло листування (українською мовою), ми знову почали відкочуватися назад. І відновлення цих прав буде для нас важливим завданням».

Під «відновленням прав» мається на увазі ст. 10 Конституції України та ст. 10—14 Конституції Криму, де йдеться про те, що в Криму, поруч з державною, використовується російська та інші мови національного спілкування. А відомо, що у нас «та інші» означає лиш одну мову.

Очевидно, формула «поруч з державною» — справді дратує. Краще звучить — «замість державної». Через те, за словами пана Константинова, на першому пленарному засіданні четвертої сесії кримського парламенту 22 лютого планується розглянути питання про звернення до Верховної Ради України про підтримку законопроекту «Про основи державної мовної політики», внесеного Сергієм Ківаловим і Вадимом Колесніченком. А цей законопроект стосується не лише Криму — тут пропонується формула «поруч» (тобто «замість») вже у всеукраїнському масштабі.

Дивно, як усі ці люди не розуміють, що вони поводяться гірше деяких пришельців. Ті, коли прийшли, завели для нас аусвайси, де німецька мова була таки поруч з українською. Невже наші батьки і діди вигнали тих пришельців лише для того, щоб остаточно витіснити з наших аусвайсів українську мову на користь «та інших»? І чи не є блюзнірством, коли ці самі люди постановляють 9 травня вивішувати (поруч з державними) червоні прапори, під якими воювали ті комісари, які ще вірили в істинний інтернаціоналізм?

Віталій ЖЕЖЕРА.

---

400 сторінок історії

До 80-річчя Вінницької області презентували об'ємний фотоальбом «Визначні пам'ятки Вінниччини» — вісім розділів на 400 сторінках.

Це робота науковців Вінницького державного педуніверситету, працівників музею, краєзнавців, журналістів. На Вінниччині є понад 400 природничих, 1893 історичні, 1724 археологічні, 574 архітектурні пам'ятки, 146 з них — національного значення.

— Я б назвав це видання яскраво ілюстрованим підручником з історії рідного краю, — каже професор Вінницького державного педуніверситету Анатолій Подолинний. — Не знаю іншої книги, де б так грунтовно була представлена історія дорогої моєму серцю землі.

Фотоальбом видано за кошти обласної влади. Це гарний подарунок до ювілею: Вінницька область створена 27 лютого 1932 року.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Барвисті таємниці

Київський письменник Олександр Маландій видав нову збірку — «Таємниця слова».

Це не перша його книжка для дітей. Протягом останніх тридцяти п'яти років були також «Назаркові машини», «Пристань вітрів», «Подорожник», «Казки». Але «Таємницю слова» сам автор вважає кращою з усього, що будь-коли ним адресовано для читання молодшим школярам. Справді, у цій невеликій книжці, мов у кошику доброго чарівника, є все що завгодно. Тут немало несподіванок: казки та загадки, вірші та проза, і навіть дві віршовані абетки — «Абетка прихатнього саду» та «Цікава абетка хатиберегині». Між іншим, торік «Таємниця слова» номінувалася на здобуття премії імені Лесі Українки. А Інститут інноваційних технологій і змісту освіти МОН України схвалив цю книжку для використання в навчально-виховному процесі загальноосвітніх навчальних закладів. Це дуже гучно звучить, якщо згадати, що тираж збірки — всього 200 примірників. А втім, це не вина автора: що зміг — те зробив, у його обставинах це майже подвиг, адже Олександр Маландій уже немало літ працює, прикутий до ліжка тяжкою хворобою. При тому в «Таємниці слова», книжці барвистій та оптимістичній, нема й натяку на будь-які негаразди.

Христофор ГРУША.

Репродукція: малюнок Ніни Денисової до казки «Кияшко» (з книжки Олександра Маландія «Таємниця слова»).

Четверо дітей віком від 10 до 12 років втекли з Бабанівської школи–інтернату. Пізніше з діагнозом «обмороження верхніх кінцівок I—II ступеня» втікачі потрапили до Уманської центральної районної лікарні, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Алуштинський міський суд засудив колишнього головного архітектора Ялти Володимира Приступу за незаконне узгодження виділення 3 гектарів землі на Південному березі Криму до трьох років ув'язнення умовно *(regionews. com. ua)*

У зоні ризику

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Із Горлівського хімічного заводу вивозять останні тонни високотоксичних відходів мононітрохлорбензолу. Але це — лише частина необхідного «зачищення» території, отрусної виробництвом. Тепер увага фахівців прикута до проблеми могильників закритого підприємства. Київські чиновники запевняють: нічого надзвичайного. Місцеві експерти і громадськість б'ють тривогу.

Про ситуацію в Горлівці, пов'язану з тутешнім казенним хімічним заводом (ГХЗ), тільки в 2012 році «Голос України» писав двічі — 4 і 27 січня. Якщо порівняти кожну публікацію із чимсь на кшталт контурної карти, на яку нанесено обриси проблем, то у випадку з цим підприємством складно навіть перелічити всі місця зосередження вибухонебезпечних речовин і смертельних отрут. Ми вже писали, що зупинене десять років тому підприємство на очах перетворюється на масштабне лихо: тут накопичилися тисячі тонн високотоксичних відходів, інших шкідливих хімічних сполук, вони просочуються у грунт, насичують водойми. Як справляється з цим місто, як розв'язують проблему державні мужі?

«Кров'яної отрути» майже позбулися

Нещодавно на підприємстві відбулося засідання міжвідомчої комісії з розв'язання проблем, пов'язаних із ліквідацією відходів виробництва. До складу цього робочого органу ввійшли представники МНС, міністерств екології та природних ресурсів, економічного розвитку та торгівлі, держінспекції техногенної безпеки, санітарно-епідеміологічної служби, Українського науково-дослідного інституту екологічних проблем, державного регіонального геологічного підприємства «Донецькгеологія». Очолив комісію директор департаменту екологічної безпеки Мінприроди України Олександр Соколов. Такий виїзд був необхідний для уточнення обсягів, видів робіт з остаточного очищення території хімзаводу від високотоксичних та інших небезпечних відходів виробництва, планування заходів і строків їх здійснення, визначення джерел фінансування.

У квітні 2011 року Кабмін України видав розпорядження про виділення коштів на видалення, перевезення та утилізацію високотоксичних відходів мононітрохлорбензолу — так званої «кров'яної отрути» — з території Горлівського хімзаводу. Як розповів Олександр Соколов, з урахуванням специфіки мононітрохлорбензолу ГХЗ, що призначався для отримання товарних ізомерів: орто-, і паранітрохлорбензолів, — для запланованих робіт було потрібно 82 мільйони гривень. У департаменті змогли знайти лише 59 мільйонів 900 тисяч. «Але завдяки добрим зв'язкам з Європою партнери погодилися виконати роботи й за цю суму», — запевнив чиновник. Отже, спільними зусиллями до кінця 2011 року на 2350 тонн високотоксичних відходів на території заводу стало менше.

Чиновник назвав цю роботу безпрецедентною операцією у світовій практиці й повідомив, що 8 березня нинішнього року почнуться міжнародні переговори із продовженням вивезення та утилізації токсичних отрут. Передбачається, що квоти буде відкрито до 1 квітня, після чого підуть заплановані заходи. У тому числі і з вивезення залишків... мононітрохлорбензолу. Так-так, незважаючи на заяви міністра екології Миколи Злочевського, зроблені 20 грудня минулого року, про вивезення останніх залишків «кров'яної отрути», їх потрібно ще буде вивезти — десь майже 450 тонн. Якщо врахувати, що точний підрахунок обсягів отрут, що зберігаються на ГХЗ, практично неможливий (як із точністю хоча б до тонни визначити обсяги вмісту цистерни або могильника?!) — згадування про казус із перемožним висловлюванням міністра можна віднести до цілком пояснених.

Олександр Соколов запевнив, що, незважаючи на інфляційні очікування, ще 450 тонн мононітрохлорбензолу вивезуть та утилізують за тією ж ціною, що й торік. Обласна влада виділить на це з екологічного фонду 11,5 мільйона гривень. Завершити вивезення та утилізацію «кров'яної отрути» передбачається протягом 40 днів.

Приводу для «надзвичайки» міністерство не бачить

Але виконані торік роботи з вивезення відходів мононітрохлорбензолу — це лише частина необхідного «зачищення» території. Коли на зовсім невеликій відстані одне від одного перебувають тисячі тонн «кров'яної отрути» і тридцять тонн тротилу, а по сусідству — ще й цистерни, бочки з іншими агресивними хімсполуками плюс «Стирол», що займає сотні гектарів, — не можна не задуматися про те, що така концентрація аж ніяк не безпечних об'єктів може призвести до чотирьох Чорнобилів, вважає представник Мінприроди. Міркування не нові для горлівчан і жителів сусідніх міст і сіл. «Вихід один: прибирати один за одним небезпечні чинники, знижуючи зону ризику», — переконаний голова комісії.

Що ж стосується могильників високотоксичних відходів, про які писала наша газета, то, на думку директора департаменту, через них оголошувати ситуацію надзвичайною принаймні передчасно. Мовляв, зафіксоване фахівцями тисячоразове перевищення гранично припустимих концентрацій шкідливих речовин — ще не привід для цього. Цю думку поділяє і представник міністерства з надзвичайних ситуацій. Василь Сніцар керує відділом моніторингу та експертизи надзвичайних ситуацій Управління НС та антитерористичної діяльності департаменту цивільного захисту МНС України. Він уточнив, що у звіті «Донецькгеології» йшлося про перевищення гранично припустимих концентрацій тільки в зоні впливу могильника. І жодного слова про ситуацію за межами її. Гроші з держбюджету виділяють лише на цілі, які неможливо було передбачити в бюджеті поточного року, до того ж усі дослідження, що характеризують надзвичайну ситуацію, повинні бути «свіжі», додав рятувальник.

Дорогою на територію могильників в автобусі йшла жвава дискусія між керівником відділу моніторингу та експертизи МНС і лікарем обласної СЕС. Чиновник наполягав: «Тисячоразове перевищення ГПК — але в зоні могильника, а не далеко за його межами — про жодну надзвичайну ситуацію не свідчить!». А лікар нагадував, що розчинені отрути, котрі потрапили у грунтові води, свого часу вже призвели до загибелі шахтарів. Невже переконливими аргументами може бути тільки повторення таких трагедій?

ТРОХИ ІСТОРІЇ

У 1989 році через прорив відходів хімічного виробництва в гірничі виробки три гірники шахти «Олександр-Захід» загинули й понад 250 отримали хімічні опіки й отруєння. Одразу після аварії 170 гірничорятувальників і 70 шахтарів стали інвалідами. На жаль, життя багатьох із них було недовге. Але навіть через роки після трагедії достовірна інформація про накопичення отрут замовчувалася й видавалася дуже дозовано. У владні структури пішли вже колективні листи, тему екологічного неблагополуччя стали порушувати громадські організації, ЗМІ. Так спільно горлівську проблему зрушили, нарешті, з мертвої точки.

Вибухівку пропонують поховати на місці

Чиновники запевняють, що на рятування Горлівки від залишків тринітротолуолу, якого, як вважають, в обладнанні й могильнику накопичилося 30 тонн, кошти є. Олександр Соколов повідомив, що 400 тисяч євро виділили американський благодійний фонд, а також німецькі та шведські інвестори. Отримає їх той, у кого готовий проект і розписано заходи щодо його реалізації. «Ми можемо нормально провести поховання вмісту могильників тут», — висловив думку голова міжвідомчої комісії.

Гість уточнив, що й тара для такого поховання вже передбачена. У період з 1999-го по 2004 рік в Україні здійснювали перепакування пестицидів із терміном придатності, що закінчився, в бочки та залізобетонні контейнери. За словами директора департаменту, пішло на це 172 мільйони гривень. Але бочки прогнили, контейнери теж виявилися не кращою упаковкою: високий уміст хлору в пестицидах (до 60 відсотків) зруйнував залізобетон. Виконуючи торік завдання з очищення країни від пестицидів, гербіцидів, отрутохімікатів 1—2 класів небезпеки, а також інших резонансних відходів, міністерство відшукало можливість півтори тисячі штук залізобетонних контейнерів перевезти до Горлівки — для перепоховання в них умісту могильників.

«Буде вжито заходів до підвищення якості ізоляції, і протягом 200 років можна буде не хвилюватися про екологічну загрозу», — запевнив глава комісії. І аргументував:

Олександр Соколов, Микола Жикаляк і Володимир Сладков під час огляду могильника відходів Горлівського хімічного заводу.

На Кам'янеччині хочуть спорудити «власний Буковель»

Двоє відомих подільських підприємців вирішили побудувати лижний спуск на території Кам'янець-Подільського району. Один з ініціаторів — депутат Хмельницької обласної ради Сергій Ведєрніков.

Ландшафт Подільських Товтр чудово підходить для лижних трас, він нічим не гірше Карпат. Місце, де будуватимуть підйомник, уже обрано. Бюджет проекту становить мільйон євро, її гроші мають намір позичити в банку.

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський район.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Вони дбають про пенсіонерів

Переможцями огляду-конкурсу «Кращий платник Пенсійного фонду» на Полтавщині цьогоріч визначено 58 підприємств, установ та організацій, що представляють різні галузі. Серед них, зокрема, товариство з додатковою відповідальністю «Полтавтрансбуд», Полтавський університет економіки і торгівлі, ПАТ «Полтавський алмазний інструмент», Крюківський вагонобудівний завод, агрофірма «Маяк» Котелевського району, локомотивне депо «Гребінка» Південної залізниці та інші.

Уже 10 років поспіль Головне управління Пенсійного фонду України в Полтавській області проводить такий огляд, що є своєрідним підсумком стану дотримання платіжної дисципліни у році попередньому. За його підсумками роботодавці отримують і спеціальну відзнаку — Почесний диплом «Кращий платник року». Ним заохочують тих, хто не лише в повному обсязі та вчасно виконує зобов'язання зі сплати внесків до бюджету Пенсійного фонду, а й створює нові робочі місця, дбає про гідні умови праці, дотримується вимог трудового та пенсійного законодавства тощо.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

ЦИФРА

227 тисяч гривень

зібрано для дітей-сиріт під час XVIII Різдвяного благодійного концерту, організованого Волинською єпархією УПЦ.

Керуючий єпархією митрополит Луцький і Волинський Нифонт передав кошти сиротинцям області. Найбільше — 94 тисячі — вручено обласному відділенню Дитячого фонду України.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Одна мітла по–різному мела

За це комунальному підприємству з будівництва, ремонту та експлуатації доріг виконавчого комітету Хмельницької міської ради довелося заплатити штраф у 15 тисяч гривень. Антимонопольники з'ясували, що два роки поспіль вартість послуг, які надавало підприємство на замовлення управління житлово-комунального господарства міськради та інших організацій, істотно відрізнялася. Так, година роботи одного двірника місту коштувала 10 гривень, а іншим організаціям — 19. За годину роботи техніки сплачували відповідно 120 та 161 гривню. Більш як удвічі вищі були для організацій і тарифи на прибирання вулиць.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Чиновник назвав цю роботу безпрецедентною операцією у світовій практиці

ЦИТАТА

Олександр СОКОЛОВ, директор Департаменту екологічної безпеки Міністерства екології та природних ресурсів України:

«Торік було знищено 23,5 тисячі тонн промислових отрут із 18 регіонів України. Завдання: до жовтня поточного року очистити всю Україну від пестицидів, гербіцидів, отрутохімікатів першого-другого класів небезпеки та інших резонансних відходів, у тому числі й мононітрохлорбензолу Горлівского хімічного заводу. У вивезенні та утилізації 23,5 тисячі тонн перелічених вище отрут брали участь 9 підприємств із 6 європейських країн, для здійснення робіт знадобилося відкрити 6 квот».

Територія могильників особливо й не загороджена. Улітку тут вільно пасуться корови й кози.

«Годі годувати німців, французів, італійців» (мається на увазі оплата роботи з утилізації шкідливих відходів). «Вітчизняний варіант» коштуватиме в десять разів дешевше. Чи безперечний це шлях, видно буде за результатами досліджень могильників, які проведуть фахівці НДІ екологічних проблем.

Генеральний директор ДРГП «Донецькгеологія» Микола Жикаляк підкреслив, що геологічні умови роблять корисну копалину №1 у світі — воду — досить уразливою від природних і неприродних впливів. Колектив підприємства з величезним досвідом досліджень інженерно-геологічних процесів, відповідними обладнанням і методиками має заслужений авторитет у сфері експертних оцінок ґрунтів, джерел, порід тощо, які виконуються під час вирішення питань охорони навколишнього середовища, запобігання розвитку надзвичайних ситуацій. Якщо аналізи проб рідин, узятих із чотирьох свердловин поблизу могильників із 10-метрової глибини, перевищують гранично припустимі концентрації в тисячі разів (!), то, з огляду на міграцію підземних вод, ситуацію не можна не розглядати як надзвичайну. Мабуть, ця думка непотоплювано панувала в головах більшості присутніх, незважаючи на те, що їх тут намагалися переконати у зворотному. Принаймні пам'ять про жертв, які отруїлися отрутами шахтних вод, породжує сумнів у нормальності протилежної думки, тобто про можливість перепоховання вмісту могильників на території Горлівки. На користь цього пролунала й заключна фраза геологічного «гуру»: «Ми претендуємо на якісно зроблені аналізи».

Громадськість проти «вітчизняного варіанта»

Директор департаменту, коментуючи виступ М. Жикаляка, зауважив, що варіант перепоховання вмісту могильників у Горлівці — один із п'яти розглянутих. «Три підприємства в місті — і немає жодного полігона для поховання токсичних відходів. В Україні теж немає. Але якщо можна поховати тут, навіщо платити по 25 тисяч за тонну?» — наполягав на своїй правоті Соколов. Прагматизм ідеї безсумнівний, але як він стикується з гарантією екологічної безпеки?

Свій варіант ліквідації відходів пропонує голова благодійного фонду «Врятуємо наше місто» Володимир Ющенко. Він вважає за можливе здійснити перепоховання ґрунтів могильників на місці поховання тротилу, котрий, як усі сподіваються, теж буде вивезено на утилізацію. Крім того, заслужений лікар України Ющенко звернув увагу на те, що 20 грудня минулого року міністр екології Микола Злочевський був необ'єктивний не тільки кажучи про те, що вивезено весь мононітрохлорбензол. Чиновник заявив, начебто утилізацією вмісту могильників займатися недоцільно через нібито низький уміст органічних речовин у них — не більш як два відсотки. Ющенко зауважив, що, за даними заводських фахівців, токсичних хімсполук у могильниках — 37 відсотків загальною масою майже 4300 тонн.

«Економія» на розв'язанні проблеми обернулася лихом

Хоч як дивно, але розташовані могильники в дуже мальовничому місці — на околицях селища Поклонськ. Тут свого часу були дитячі дачі, куди на все літо вивозили дитсадівську дітвору, та оздоровчий протитуберкульозний заклад. Тепер селище — це небагаті будиночки приватного сектору. Як правило, у більшості дворів якщо не годувальниця-корівка, то кілька кізочок. До могильників не дуже далеко, і цілком можливо, що на випас худоба забридає й туди. Адже ніякого особливого огородження, оголошень поблизу немає. Так, тільки мотузочки на тоненьких патичках.

«Обсяг цього могильника визначався за геодезичними зйомками — 2 тисячі кубів, — розповів головний інженер Горлівського хімічного заводу Ігор Белянін. — Зробили проектне зачищення ґрунту, санепідемстанція взяла аналізи ґрунту, за їх результатами дали дозвіл. Для облаштування сховище вистелили шаром поліетилену товщиною 0,6 міліметра, на нього — 250—300 міліметрів глини, потім — 2 шари поліетилену тієї ж товщини і знову — 250—300 міліметрів глини, й утретє в такій само послідовності. Отримали лінзу заповнили токсичними сумішами. Зверху також — шар поліетилену, шар землі. Наповнили цей могильник і почали будувати другий. Усе за тією ж схемою, але він — на 10 тисяч кубів. Обсяги шкідливої хімічної органіки регулювали кількістю шарів перекриттів і товщиною глини так, щоб її (хімії) було не більш як 37 відсотків».

Таке обмеження пояснюється технічними характеристиками промислової установки з утилізації токсичних відходів, яку проектували. «Потужність переробки — півтори тонни ґрунту, якщо органіки було понад 37 відсотків — різко порушувався техпроцес, від сильного стрибка температури установка зупинялася, — пояснює головний механік заводу Володимир Сладков. — Є в цієї установки й така особливість: якщо температура після розпалення наближається до граничної, газ вимикають, і вона працює сама на себе, на енергії згоряння отрут. Близько 200 тонн ми на ній переробили. Вмикали тільки в денний час і лише один місяць. Чому так мало? Фінансування не було».

Відповіді головного механіка, здавалося, повинні були переконати: велику дурість зробили десь там, нагорі, переставши фінансувати роботу установки. Адже, безперечно, набагато дешевше коштувала вона, ніж нинішнє розв'язання проблем зі шкідливими відходами хімзаводу. Та й не станься тієї зупинки в роботі, напевно жодних токсичних, отрутних та інших шкідливих відходів у Горлівці вже не залишилося б.

Навіть зовні могильники видаються набагато більші за заявлений їхній обсяг — 11,6 тисячі тонн. Принаймні таке враження справили накопичувачі промислових отрут на київських гостей. Обговорення проблем хімічного заводу члени урядової комісії продовжили в міськраді та Донецькій облдержадміністрації. Для того, щоб не допустити помилок у прийнятті рішень, заплановано провести комплексні дослідження, в тому числі — й аналіз близько 40 проб ґрунту та рідини, взятих фахівцями НДІ екопроблем на різних відстанях від могильників. Вистачить роботи в цих дослідженнях і фахівцям «Донецькгеології». Напевно, і жителям, і екологам рано складати руки. На жаль, на території закритого підприємства ще стільки не відзначених у журналістських «контурних картах» гостропроблемних місць.

Валентина БАРДАР,
Ліна КУЩ.
Донецька область.
Фото Валентини БАРДАР.

ОГОЛОШЕННЯ

Товарна біржа «Київський кліринговий дім» проводить відкриті торги по реалізації нерухомого майна банкрута фізичної особи - підприємця Байди Ірини Володимирівни, проживає: м. Київ, вул. Турівська, 9, кв. 12. На продаж виставляється: Лот № 1: нерухоме майно - квартира, яка складається з двох жилих кімнат загальною площею 95,6 $м^2$, в тому числі жилою площею 36,80 м2 та знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Пирогова, буд. 1/35, кв. 8. Початкова вартість майна 795 846,00 грн., без ПДВ. Торги відбудуться 17 березня 2012 р. о 10-00 год. за адресою: 03680, м. Київ, бульвар Івана Лепсе, 4, корп. 21. Для реєстрації учасників торгів, бажаючим необхідно сплатити реєстраційний внесок 17,00 грн. та гарантійний внесок 10% від початкової вартості об'єкту (лоту, без ПДВ) на рахунок Товарної біржі «Київський кліринговий дім» № 26008081725401 в ПАТ «Комерційний банк «Даніель», м. Київ, МФО 380980, код ЄДРПОУ 35122999 та подати заяву на участь у торгах за адресою: 03680, м. Київ, бульвар Івана Лепсе, 4, корп. 21, з 10-00 до 17-00 год., тел. 050-830-58-60. Кінцевий термін подачі заяви за три дні до початку проведення торгів. Ознайомитись з об'єктом торгів можна з 9-00 до 17-00 год. за його місцезнаходженням.

Ухвалою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запорожжя, вул. Тюленіна, 21/ вул. Шаумяна, 4) від 07.12.2011р. порушено провадження у справі №19/5009/7752/11 (суддя Даценко Л.І.) про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Мрія Інжиніринг Технолоджі» (04073, м. Запоріжжя, вул. Героїв Сталінграду, буд. 25/13, ідентифікаційний код 32826485, п/р 26002013000083 у ПАТ «ВТБ Банк», МФО 321767).

Розпорядником майна товариства з обмеженою відповідальністю «Мрія Інжиніринг Технолоджі», відповідно до ухвали господарського суду Запорізької області від 27.12.2011 р. у справі № 19/5009/7752/11, призначено арбітражного керуючого - Погосян Маргариту Арсенівну (ліцензія АГ № 594798 від 05.04.2011р., поштова адреса: Запорізька область, Запорізький район, с. Біленьке, вул. Пушкінська, 32).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Пам'ятні дошки — жертви «репресій»

У Херсоні з будинків дедалі частіше здирають меморіальні таблички, присвячені видатним діячам минулого. Та якщо раніше за ними полювали збирачі «дармового» металу (за радянських часів такі предмети не тільки витесували з каменю, а й відливали з чавуну), то тепер затятими ворогами цих пам'яток стали... цілком респектабельні бізнесмени та фінансисти.

Так, на будинку по центральній вулиці Суворова за ініціативою групи депутатів Херсонської міськради та кількох громадських організацій до Дня соборності України встановили меморіальну табличку на згадку про те, що тут працювало товариство «Українська хата» — засновник першої в обласному центрі української книгарні та друкарні. Табличку урочисто відкривав заступник голови Херсонської облдержадміністрації Андрій Яценко. Але ні авторитет виконавчої влади, ні депутатський не завадили службовцям філії комерційного банку, що розмістився в будинку, самочинно зняти табличку. Мотивація — «з нами її появу не узгодили».

Недобре обійшлися і з меморіальною табличкою на честь відомого херсонського художника Олександра Бережного, котрий понад рік тому загинув від рук убивці. Шанувальники митця під проводом особисто міського голови Володимира Сальдо встановили пам'ятну дошку на фасаді старовинного особняка по вулиці Горького, де мешкав художник. Але щойно завершилися врочистості, як господар ресторану на першому поверсі будинку розпорядився демонтувати табличку й перенести ближче до входу в під'їзд, де перехожим її просто не видно. Пояснення майже аналогічні: «Нам тут така реклама не потрібна».

Шанувальники мистецтва та української історії обурюються такими випадками і вимагають притягнути винуватців до кримінальної відповідальності: якщо не за вандалізм, то принаймні за хуліганство.

Проте будь-які шанси на їх покарання відсутні — і не в останню чергу... через самих ініціаторів появи таких табличок.

— Державою розроблено чіткий порядок встановлення меморіальних табличок. Він передбачає виготовлення проекту із вказівкою місця розташування , історичної довідки про особу, котра мешкала чи працювала в особняку, а також узгодження Інспекції з охорони пам'яток історії та культури. Наші послуги в цьому разі безкоштовні, — розповідає начальник Інспекції охорони пам'яток історії та культури Херсонщини Іван Солоницький. — Але що стосується двох згадуваних меморіальних табличок на вулицях Суворова та Горького, то до нас по узгодження не зверталися. А дарма: одразу із внесенням пам'ятної дошки до державного реєстру пам'яток історії та культури місцевого значення вона автоматично приймається під охорону. І винуватці її пошкодження притягуються до кримінальної відповідальності.

Нез'ясованим залишається тільки одне питання: чим, власне, завинили меморіальні таблички перед бізнесменами? Тут також усе просто: вони не бажають зайвих витрат та клопотів.

Інспекція охорони пам'яток історії та культури, за законом, також має укласти із власниками нерухомості, де встановлена табличка, охоронний договір. І зобов'язати їх підтримувати дошку в належному стані, перешкоджати спробам її крадіжки чи пошкодження. А вони всіляко намагаються цього уникнути. Це в західноєвропейських країнах наявність однієї чи кількох меморіальних табличок на фасаді автоматично підвищує ціну нерухомості і дозволяє брати під неї великі кредити для розвитку бізнесу. А у нас нерухомість як впала в ціні з початком кризи, так і не дорожчає, хоч би скільки на неї чіпляли табличок.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ТБ "Перша товарна Біржа" (надалі - організатор)

повідомляє, що 29 лютого 2012 року о 12-00 за адресою: м. Суми, вул. Соборна, 29-д відбудуться відкриті торги з продажу майна, яке належить на праві власності підприємству-банкруту ВАТ "Сумський м'ясокомбінат" (юридична адреса: 40007, м. Суми, вул. Харківська, 103 (надалі - Продавець), розташованому за адресою: м. Суми, вул. Харківська, 103, а саме:

Лот №1 електронавантажувач ЕВ. 687.33.2, 1987 р.в., початкова вартість 8590 грн.00коп.; Лот № 2 причіп бочка розприскувач, 1990 р.в., початкова вартість 5510 грн.00коп.; Лот №3 ГАЗ 3307, 1993 р.в., початкова вартість 5920 грн. 00 коп.; Лот №4 ГАЗ 3309, 1995 р.в., початкова вартість 17620 грн. 00 коп.; Лот № 5 ГАЗ 3309, 1995 р.в., початкова вартість 17620 грн. 00коп.; Лот №6 Кіоск мет. початкова вартість 6770 грн.00 коп.; Лот №7 Кіоск мет. (м. Суми, центральний ринок) початкова вартість 9770 грн.00 коп.; Лот №8 Нежитлове приміщення №9 розташоване на першому поверсі житлового будинку (м. Суми вул. Харківська 103б) загальною площею 41,2 м.кв., початкова вартість 95630 грн.00 коп.; Лот №9 Нежитлове приміщення розташоване на першому поверсі житлового будинку (м. Суми. вул. Кірова 146/1) загальною площею 221,5 м. кв., початкова вартість 370540 грн. 00 коп.; Лот №10 ОдАЗ 857 н/причіп скотовіз, 1988 р.в початкова вартість 4250 грн.00 коп.; Об'єкти нерухомості: 49 лотів (розташовані за адресою: м. Суми вул. Харківська 103) загальною початковою вартістю 2087550 грн. 00 коп.; Обладнання та меблі (розташовані за адресою: м. Суми вул. Харківська 103): 143 лота загальною початковою вартістю 48670 грн. 00 коп. Товарно-матеріальні цінності (розташовані за адресою: м. Суми вул. Харківська 103) : 943 лотів загальною початковою вартістю 936779 грн. 52 коп. Ціни указані без урахування ПДВ. Повний перелік лотів: http://prodaja.pp.ua

Детальну інформацію щодо переліку, стану майна можна отримати за тел. 050-407-15-88.

Гарантійний внесок складає 10% від початкової вартості лота та перераховується на р/р 26005036944800 в АТ "УкрСиббанк", МФО 351005, код 05496017 Отримувач: ВАТ "Сумський м'ясокомбінат". Призначення платежу: гарантійний внесок 10% початкової вартості продажу лота № __ згідно умов торгів.

Плата за реєстрацію заяви (реєстраційний внесок) складає 34,00 грн. та перераховується на р/р 26002011107901 в ПАО "Альфа-Банк", МФО 300346, код 36707637 , отримувач: ТБ "Перша Товарна Біржа", призначення платежу: реєстраційний внесок за реєстрацію заяви за лотом №__ згідно умов відкритих торгів.

Організатор торгів: ТБ "Перша Товарна Біржа.Час прийому: кожний день тижня, крім суботи та неділі, з 900 до 1400 години, за адресою: м. Суми, вул. Соборна, 29-д.

Порядок ознайомлення з об'єктами продажу: ознайомлення з об'єктом продажу здійснюється за його місцезнаходженням. Телефон для довідок: 050-407-15-88. Час для ознайомлення з об'єктом продажу: кожний день тижня, крім суботи та неділі, з 9.00 до 16.00 години.

Порядок оформлення участі в торгах): для реєстрації в якості учасника торгів фізична особа або представник юридичної особи повинні подати організатору торгів: документ, що посвідчує фізичну особу або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного та реєстраційного внесків згідно з умовами торгів; заявку на участь в торгах, підписану і скріплену печаткою (за наявністю) . Заявки приймаються з 9.00 до 14.00 години кожний день тижня, крім суботи та неділі, за адресою: м. Суми, вул. Соборна, 29-д. Кінцевий термін прийому заявок 14 год. 00 хв. 27 лютого 2012 р. У разі надходження однієї заявки проводиться викуп, дві і більше заявки - аукціон".

Подання особою (юридичною чи фізичною) заявки на участь в відкритих торгах розглядається, як визнання нею того, що організатор торгів і продавець надав їй повні та достовірні відомості про майно, яке є об'єктом продажу, повну та достовірну інформацію про правила та умови проведення торгів , ознайомлений з порядком оформлення результатів продажу.

Порядок оформлення результатів відкритих торгів: Під час проведення торгів ведеться протокол, до якого заноситься початкова ціна продажу об'єкта продажу, відомості про учасників торгів, пропозиції учасників торгів, результати торгів (ціна продажу, відомості про фізичну або юридичну особу, яка отримала право на придбання об'єкта продажу) сума та банківські реквізити рахунку, на який особі, яка отримала право на придбання об'єкта продажу (далі-Покупець) потрібно внести грошові кошти у розмірі ціни продажу. Переможцем торгів визнається особа, яка запропонувала найвищу ціну продажу. Протокол підписується ліцитатором, покупцем та продавцем і в триденний термін затверджується керівником організатора торгів. Копія затвердженого протоколу видається покупцеві. Покупець який відмовився від підписання протоколу, не може повторно приймати участь в торгах з продажу даного майна, при цьому сплачений ним гарантійний внесок йому не повертається. Переможець торгів зобов'язаний укласти договір купівлі - продажу з ВАТ "Сумський м'ясокомбінат" у строк, визначений в протоколі. Переможцю торгів, який не уклав договір купівлі-продажу у визначений строк або відмовився від укладення договору купівлі-продажу, сплачений ним гарантійний внесок не повертається, а торги вважаються такими, що не відбулися.

Платіжні засоби - грошові кошти. Переможець відкритих торгів зобов'язаний сплатити ціну продажу ВАТ "Сумський м'ясокомбінат" на р/р 26005036944800 в АТ "УкрСиббанк", МФО 351005, код 05496017 протягом строку, що визначається в протоколі відкритих торгів. Гарантійний внесок, сплачений Покупцем для участі в торгах, зараховується йому в рахунок остаточної оплати ціни об'єкту продажу. Подальше переоформлення права власності на об'єкти продажу, проводиться покупцем (переможцем торгів) за його рахунок.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 16 січня 2012 року по справі №Б8/006-12 за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю "ПРОМБУДТЕХНОЛОГІЯ" (ЄДРПОУ 23415152, 83003, м. Донецьк, пр. Ілліча, б. 93) до Товариства з обмеженою відповідальністю "БРИЗ" порушено справу про банкрутство боржника Товариства з обмеженою відповідальністю "БРИЗ" (ЄДРПОУ 31605764, р/р №26002010109460 у ПАТ "КБ "Преміум", МФО 395555, 08132, Київська обл., Києво- Святошинський район, м. Вишневе, вул. Київська, буд. 4).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Шарий Андрій Миколайович (ліцензія серія АВ №456340 від 29.01.2009р., 83102, м. Донецьк, проспект Ленінський, буд. 7, кв. 32).

Заяви з кредиторськими вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 31.01.2012 року по справі № 5024/81/2012 визнано Товариство з обмеженою відповідальністю "Ал-Оіл" (73000, м. Херсон, вул. Полтавська, 96, код ЄДРПОУ 36330134) банкрутом, в порядку передбаченому ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено - Кушнір Тетяну Іванівну (04208, м. Київ, проспект Правди, 96, кв. 17, ліцензія серія АВ № 307303 від 05.03.2007р.).

Усі кредитори боржника, в місячний строк з дня публікації цього оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Ліквідатор ВАТ Банку "БІГ Енергія"

повідомляє про продаж на аукціоні нерухомого та рухомого майна банку, розташованого за адресою: Полтавська обл., м. Полтава, вулиця Спаська, 11.

Лот №1 Нежитлові будівлі, загальною площею 895,4 кв.м. та комунікаційне і мережеве обладнання, що належать на праві власності ВАТ Банк "БІГ Енергія" та розташовані за адресою: Полтавська обл., м. Полтава, вул. Спаська, 11.

Початкова ціна - 3 015 913 грн. 00 коп. без урахування ПДВ, в тому числі:

- вартість будівлі банку літера А-ІІ - **2 881 252, 00 грн.**
- вартість теплогенераторної В-І - **107 857, 00 грн.**
- обладнання, що віднесене до невід'ємних поліпшень (обладнання зв'язку, сітьове обладнання, сигналізація (дипозитарій), система відео нагляду) - **26 804, 00 грн.**

Лот №2 Земельна ділянка з кадастровим номером 5310137000:15:010:0062, що належить ВАТ Банк "БІГ Енергія" загальною площею 2053 кв.м., розташована за адресою: Полтавська обл., м. Полтава, вул. Спаська, 11.

Початкова ціна - 760 381 грн. 00 коп. без урахування ПДВ.

Аукціон відбудеться не раніше ніж через 10 робочих днів після опублікування об 11:00 за адресою: м. Київ, пр-т А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6,). Кінцевий термін прийняття заяв для участі у аукціоні - за 3 дні до початку аукціону, організатор аукціону УУТБ та БК№12 ПП "МАРВА".

Гарантійні внески складають 10% від початкової ціни лоту і вносяться по кожному лоту окремо на р/р 26083010794 в ПАТ КБ "Актив-Банк" м. Київ, МФО 300852, ЄДРПОУ 33778197, ПП "МАРВА".

Реєстраційний внесок складає 51,00 грн. з ПДВ і вноситься по кожному лоту окремо на рахунок УУТБ р/р 2600700004058 в ПАТ КБ "ПРАВЕКС-БАНК" в м. Києві, МФО 321983, ЄДРПОУ 16470831.

З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією звертатись за тел: (044) 596-93-24.

---

life:)

Про зміну надання умов послуги "Сміховиклик" в мережі life:)

ТОВ "Астеліт", що надає послуги рухомого (мобільного) зв'язку під торговою маркою life:), повідомляє про зміну умов надання сервісу **"Сміховиклик"**.

З 23.02.2012 року змінюються умови надання доступу до послуги "Сміховиклик". Вартість хвилини розмови встановлюється за тарифом наведеним в Таблиці № 1.

Таблиця №1

Номер	Опис контенту	Вартість однієї хвилини доступу до контенту*, грн. без ПДВ та без урахуванням збору до ПФ	ПДВ, грн.	Збір до ПФ, грн.	Загальна вартість однієї хвилини доступу до контенту, грн. з ПДВ та з урахуванням збору до ПФ
5	Доступ до сервісу "Сміховиклик"	0,83	0,17	0,06	1,06

* Вартість доступу до Контенту за одну Транзакцію, що надається по голосовому номеру, складається з вартості однієї хвилини доступу до Контенту, помноженої на кількість хвилин доступу

Повна тарифна одиниця - 1 хвилина.

Послуга "Сміховиклик" полягає в автоматичній зміні голосу Абонента в режимі он-лайн під час здійснення Абонентом вихідного дзвінка з кінцевого обладнання.

Послуга "Сміховиклик" реалізується шляхом набору Абонентом наступної комбінації: короткий номер *5* + номер телефону Абонента Астеліт (у форматі 380XXXXXXXXX), якому здійснюється дзвінок, після привітання автоінформатора, здійснюється вибір з запропонованих голосів з наступним з'єднанням з Абонентом, якому телефонують.

Детальна інформація про тарифи, умови користування послугами, на: www.life.com.ua, 0 800 20 5433 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів у межах України), 5433 (безкоштовно у мережі life:)) або у пунктах продажу life:).

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

Південна Товарна Біржа

оголошує про проведення відкритих торгів (аукціону) по продажу майна.

На відкриті торги (аукціон) виставляється наступне майно, розташоване у Миколаївській області з початковою вартістю:

Лот №1- адмінбудівля (133,0 кв.м) яка розташована в с. Богданівка, вул. Спортивна, 69 - 26 630 грн. 00 коп.

Лот №2- їдальня (125,2кв.м) яка розташована в с. Богданівка, вул. Спортивна, 67 - 14 455 грн. 00 коп.

Лот №3 - вісова (17, 6 кв.м) яка розташована в с. Богданівка, вул. Спортивна, 56 - 6 460 грн. 00 коп.

Лот №4 - склад (32,0 кв.м) яка розташована в с. Богданівка, вул. Спортивна, 62 - 2 600- грн. 00 коп.

Особи, які бажають прийняти участь в аукціоні сплачують реєстраційний внесок у розмірі 17,00 грн., в т.ч. ПДВ та гарантійний внесок у розмірі від 10 % від початкової вартість майна на р/р 2600501690746 в ПАТ КБ "ПРАВЕКС БАНК", МФО 321983, ЄДРПОУ 13854212. Заявки на участь у відкритих торгах (аукціоні) приймаються за адресою: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 32-а до 15.03.2012р. Аукціон відбудеться 16.03.2012р. о 12-00 год., за адресою: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 32-а.

Детальна інформація може бути отримана за вищезазначеною адресою.

Повідомлення
про результати проведення торгів (тендерів)

1. Замовник торгів: **Товариство з обмеженою відповідальністю "Шосткинське підприємство "Харківенергоремонт" (код за ЄДРПОУ 34113412)**

1.1. Поштова адреса замовника: 41100, м.Шостка, Сумської області, вул. Гагаріна, 1.

2. Інформація про предмет закупівлі:
Виконання робіт з реконструкції турбіни ПТ-60-90/13 ЛМЗ з метою підвищення її економічності шляхом збільшення пропускної спроможності ЧСТ і витрат пари в теплофікаційний відбір з розробкою проектної документації та поставкою запасних частин;

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковано у: газеті "Голос України" від 11.01.2012 р. № 3 (5253).

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою: 14.02.2012 р.

5. Вартість договору про закупівлю (з урахуванням ПДВ): 7 582 112,3 грн. з ПДВ.

6. Інформація про переможця торгів (поштова адреса, телефон): Товариство з обмеженою відповідальністю "Українська енергосилова компанія", Україна, м. Донецьк, вул. Куйбишева, 58 офіс 37 (код за ЄДРПОУ 33109942) телефон (062) 389-10-31.

---

life:)

Про нову послугу для дзвінків на номери фіксованого зв'язку України та зміну вартості дзвінків на номери фіксованого зв'язку України на тарифних планах: "Вільний life:)", "Вільний life:) максимум", "life:) шалений день", "Міжнародний life:)", "Travel life:)", "Простий life:)" та "life:) ЛЕГКІ ГРОШІ"

Компанія "Астеліт", що надає послуги рухомого мобільного зв'язку під торговою маркою life:) повідомляє про нову послугу для дзвінків на фіксовані номери України та зміну вартості дзвінків на фіксовані номери України.

З 23-го лютого відбудеться запуск нової послуги, яка дозволяє дзвонити на номери фіксованого зв'язку України в межах 30 хвилин за тарифом 0 коп./хв., протягом 30 днів з моменту підключення. Вартість послуги - 10 грн. з ПДВ та ПФ. Замовити послугу можна не більше ніж 3 рази на 30 днів, шляхом відправки СМС на короткий номер 3712. Послуга доступна для тарифних планів: "Вільний life:)", "Вільний life:) максимум", "life:) шалений день", "Міжнародний life:)", "Travel life:)", "Простий life:)" та "life:) ЛЕГКІ ГРОШІ". При тарифікації дзвінків на фіксовані номери України, в межах послуги застосовується повна тарифна одиниця часу - 1 хвилина, починаючи з першої секунди. Для тарифікації дзвінків до однієї хвилини застосовується повна тарифна одиниця часу - одна хвилина.

З 23-го лютого 2012 року дзвінки на фіксовані номери України будуть тарифікуватись - 1,00 грн/хв, в тарифних планах: "Вільний life:)", "Вільний life:) максимум", "life:) шалений день", "Міжнародний life:)", "Travel life:)", "Простий life:)" та "life:) ЛЕГКІ ГРОШІ". При тарифікації дзвінків на фіксовані номери в Україні, для вказаних тарифних планів, застосовується повна тарифна одиниця часу - 1 хвилина, починаючи з першої секунди. Для тарифікації дзвінків до однієї хвилини застосовується повна тарифна одиниця часу - одна хвилина.

Тарифи наведено у гривнях з урахуванням ПДВ. Додатково утримується збір до Пенсійного фонду у розмірі 7,5% з вартості послуги без урахування ПДВ.

Детальні умови про тарифікацію можна знайти на сайті www.life.ua або зателефонувавши: 0 800 20 5433 - безкоштовно з номерів мережі фіксованого зв'язку України або 5433 - безкоштовно в мережі life:).

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "АСТЕЛІТ", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 03 січня 2012 р. порушив провадження по справі № 5023/019/12 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Енергія 2010" (код 37191535, м. Харків, вул. Чернишевська, 13, оф. 503, п/р 26003013002383 у ПАТ "Дочірній банк Сбербанку Росії", МФО 320627). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліцензія серії АВ № 499076 від 24.12.09 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Претензії приймаються протягом 30 днів.

Постановою господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-кт Шевченка, 29) від 31.01.2012 р. по справі № 2/17-5067-2011 визнано банкрутом Дочірнє підприємство "ІТАЛАВТО" Товариства з обмеженою відповідальністю "ГЛОБАЛ ТРЕЙДИНГ ЕНД КОНСАЛТИНГ ТОВ" (65114, м. Одеса, Люстдорфська дорога, 140 А; код ЄДРПОУ 23991683). Ліквідатором банкрута призначений Ілатій Ю.П. Заяви кредиторів приймаються господарським судом Одеської області протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області ухвалою від 05.12.2011р. по справі № 34/5005/16696/2011 порушив провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Меблеві дистриб'юційні системи", код ЄДРПОУ 35935295, адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, буд.227.

Ухвалою від 24.01.2012р. розпорядником майна боржника призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, т.(056)770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Постановою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 11.01.2012 р. №3/5025/1542/11 визнано банкрутом фізичну особу-підприємця Стокопа Сергія Павловича (32100, Хмельницька область, Ярмолинецький район, с. Нове село, вул. Леніна, 102), ідентифікаційний номер 2754422132. Р/р 26001000004124 в АКБ "Правекс-банк" м. Києва, МФО 305062. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Василика Віталія Валентиновича (32100, Хмельницька область, Ярмолинецький район, вул. Можайського, 38). Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Луганської області постановою від 02.02.2012 р. у справі № 22/83б/2011, згідно з ст. 51 Закону, визнав банкрутом боржника - Товариства з обмеженою відповідальністю "МЕДІА ГОЛД", м. Луганськ, пров. Краснодонський, 3а, код ЄДРПОУ 35946092, та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено - Сахненко Ігоря Ігоровича (ІНН 2817715899, паспорт ЕК №966258, виданий Ленінським РВ УМВС України в Луганській області 08.12.1998 р., м. Луганськ, вул. Луначарського, б. 95, кв.121) ліцензія АВ № 521537. Кредитори мають право заявити свої претензії до Товариства з обмеженою відповідальністю "МЕДІА ГОЛД" в 1 місячний строк з дня публікації цього оголошення про визнання банкрутом.

Кіоски — замість листя каштанів?

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Столична влада обіцяє зробити з Києва мегаполіс європейського типу. Що окреслено в Стратегії розвитку міста до 2025 року. От тільки обраний для цього шлях досить сумнівний. Замість розвитку економіки, реформ ЖКГ, зведення бізнесових, наукових, культурних центрів, влада має намір заставити столицю... кіосками!

Саме до цього призведе рішення Київради про легалізацію ще на рік незаконно встановлених МАФів. За що без застережень проголосували депутати з провладної більшості.

Дивний «шлях» до Європи, погодьтеся. Бо в жодній з європейських столиць не побачите стільки МАФів, як у Києві: майже 15 тисяч. А за рік з'явиться ще стільки!

Розумію, чиновникам вигідно встановити в столиці якнайбільше МАФів. Адже для них це — додаткові гроші за надання дозволів, проведення перевірок, зрештою — додаткові хабарі. Але чому цей процес подають під соусом «турботи про киян»? А може, влада вже визначила, який саме символ переможе в конкурсі на кращий логотип Києва: ним стане не листя каштана чи куполи Лаври, а... МАФ?

Наслідок передбачуваний: городяни й надалі будуть змушені діставатися до зупинок автобусів і трамваїв через лабіринти кіосків. А під їхніми вікнами «господарі» життя продовжуватимуть встановлювати «точки» з продажу алкоголю. Тим часом «демонтовані» на телекамери МАФи за кілька днів з'являтимуться на тому само місці.

Те, що нині відбувається у столиці, має назву: переділ МАФіозного бізнесу. Спочатку чиновники, яких ніхто не обирав, розподілили поміж собою посади, а нині добралися до землі, майна та бюджету.

КМДА історію з МАФами подає як нібито турботу про долю малого та середнього бізнесу. Насправді, влада витискає дрібних підприємців із цієї сфери — замість малого бізнесу приходить системний, який установлює кіоски десятками, оформлюючи їх на підставних осіб. Натомість дрібні підприємці будуть змушені орендувати МАФи у тих наближених до влади бізнесменів, які вже отримали дозвіл на їх установлення. І платитимуть не лише їм за оренду, а й пайову участь місту.

Ухвалене Київрадою рішення не скасовує корупційну складову, а умови, в яких працюють підприємці, погіршаться. Розплодивши в Києві величезну кількість нелегальних МАФів, влада тепер вирішила їх... легалізувати. Тож про «інтереси киян» не йдеться, а фінансові здобутки для міста — досить сумнівні. Так, чиновники декларують, що від узаконення кіосків столиця отримає 150 млн. грн. Цілком можливо. Але чим це обернеться за рік, коли МАФи все одно доведеться демонтувати, впорядковувати ділянки, проводити ремонтні роботи, що вимагатиме не менших коштів?

Та влада не переймається тим, що буде потім, її цікавить тільки те, що є зараз. От і виростають кіоски в Києві, як гриби після дощу. Ініціативи депутатів, які вони подають до КМДА, не враховуються, а думка пересічних киян владу не цікавить. Тому й поширюється МАФовий безлад уже в нових мікрорайонах, де ситуація стала неконтрольованою. А жодне з рішень Київради про боротьбу з незаконними кіосками керівники КМДА досі не змогли реалізувати.

То хіба чиновники не зацікавлені в тому, щоб якнайдовше зберігати нинішню ситуацію — усупереч інтересам киян? Тому фракція «УДАР» не голосувала за ініціативу КМДА, і надалі виступатиме проти таких дій адміністрації. Бо Київ — місто каштанів, а не кіосків.

Наталія НОВАК,
заступник голови фракції «УДАР» у Київраді.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

КОМЕНТАР РЕДАКЦІЇ

Дещо про символи, МАФіозний бізнес та високі принципи

Ми передрукували (з незначними скороченнями. — Ред.) цей справжній крик душі депутата Київради Наталії Новак із одного з електронних видань. І разом з читачами-киянами без застережень теж підписуємося під кожним її словом. Справді, МАФи, як короста, в'їлися у тіло міста, про що не один раз порушувалося питання і на шпальтах «Голосу України».

Але щось усе-таки заважає переможно бити в барабани, мовляв, нарешті до цієї справи долучилися депутати Київради. І навіть не тому, що час від часу представники то однієї, то іншої фракції на сторінках ЗМІ переймаються цією проблемою, що, втім, не розв'язує її.

Але до кого претензії? Третього квітня 2009 року міська газета «Вечірній Київ» повідомила, що нарешті Київрада продемонструвала здатність працювати продуктивно, ухваливши рішення, відповідно до якого повноваження з розміщення МАФів передано єдиному операторові — КП «Київське інвестиційне агентство (КІА)». «Депутати проголосували дружно», — похвалило видання народних обранців у Київраді.

Функція контролю за встановленням кіосків перейшла тоді від районних рад до нині вже сумнозвісного КІА — спеціальної структури, створеної винятково для розв'язання проблеми встановлення МАФів. Однак після цього їх кількість почала стрімко зростати, а дислокація стала настільки хаотичною і щільною, що це створювало штовханину в людних місцях.

Крім того, саме за контролю КІА кіоски начебто тимчасово почали зводитися на «червоних лініях», газогонах і водогонах, кабельних мережах. Агентство так монополізувало систему надання дозволів, що одержати їх без солідного хабара стало неможливим. Одне слово, Київрада своїм рішенням узаконила здирництво, котре сягнуло таких масштабів, що прокуратура міста спрямувала протест на її рішення про надання КІА права контролю за встановленням кіосків.

Проте за два роки роботи цього агентства заповзятливі підприємці встигли набудувати стільки МАФів, що вже й не розібратися, хто, кому, що і за скільки надавав дозволи. Тепер от чимало депутатів Київради навіть не соромляться зі сторінок ЗМІ вимагати... їх узаконення. Мовляв, вони ж уже побудовані, кошти в це вкладені чималі, то навіщо їх руйнувати?

Занепокоєність автора статті «Кіоски — замість листя каштанів?» ситуацією з МАФами цілком зрозуміла. Якби не декілька «але». Джерело у Київраді, чия поінформованість не викликає сумніву, конфіденційно повідомило, що кожен третій її депутат — власник не одного кіоску, а цілої їх мережі. А також факт: фракція Віталія Кличка у Київраді (нині «УДАР») 2009-го теж голосувала (!) за надання КІА права контролю за встановленням кіосків у столиці. Навряд чи депутати фракції Віталія Кличка тоді не усвідомлювали наслідків такого рішення. То коли вони все-таки були щирими? З другого боку, хто тепер уже не знає, кому належить мережа МАФів, у яких реалізується пиво «Чернігівське» із бадьорим закликом: «Живи на повну!»?

І насамкінець. Нині час такий — усі когось і щось викривають, звинувачують, оприлюднюють ганебні факти, у тому числі ЗМІ. І рідко хто повідомляє про результат, як ситуація змінилася, чи як викривальники змусили владу її змінити. І якщо у пересічного громадянина можливостей щось змінити не так уже й багато, то в народних обранців вони є. Як от, приміром, у фракції «УДАР» і її голови в Київраді Наталії Новак. Тому чекатимемо наполегливості цієї політичної сили в боротьбі з МАФізацією, яку кияни підтримають — без застережень.

Будинки на Андріївському узвозі «попливуть» разом з весняною водою

Реконструкція Андріївського узвозу може призвести до того, що з таненням снігу будинки-пам'ятки сповзуть униз.

Про це заявляє голова комісії Київради з питань культури та туризму Олександр Бригинець. За його словами, фахівці, а також представники установ культури, творчих спілок, громадських організацій і закладів громадського харчування, розташованих на Андріївському узвозі, б'ють на сполох: тутешні будинки треба рятувати. Адже з початком його реконструкції стан тутешньої пішохідної зони погіршився, почали руйнуватися фундаменти, а в деяких будівлях з'явилися тріщини.

Про проблеми, пов'язані з реконструкцією цієї однієї з найдавніших і найвідоміших вулиць Києва, розпочатою торік у вересні, йшлося у кореспонденції «Міська влада перетворює століттями Андріївський узвіз на американський Манхеттен» («Голос України», 04.10.11). Редакція надсилала запит до керівників КМДА, але вони, як це було вже не раз, проігнорували критичний виступ газети.

Тепер от уже самі кияни, які мешкають чи працюють на узвозі, вимагають від влади рятувати його, оскільки бездумні дії з псевдореконструкції поставили цю унікальну історичну та туристичну вулицю під загрозу повного знищення. Адже весняна вода може забрати споруди у котлован завглибшки три метри, виритий на ширину всієї проїжджої частини. Тим часом, якщо на початку «реконструкції» роботи на узвозі проводилися інтенсивно, то впродовж останніх двох місяців будівельники звідси пішли, бо припинилося фінансування.

Марина ОСТАПЕЦЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ ЗА 18 ЛЮТОГО.

КОРОТКО

Дорого!

Ціни на квартири в Києві часто перевищують вартість житла в європейських містах. За кошти, отримані від продажу невеликої квартири на околиці Києва, можна купити таку саме в Берліні (30—40 тисяч євро). А в центральній частині цього міста — за ціною квартири в Києві поблизу метро.

До людей погрітися

Через сильні морози багато птахів і звірів перебираються до Києва в пошуках їжі й тепла, оскільки у місті температура повітря завжди на кілька градусів вища. На околицях столиці й на київських островах можна здибати вовків, бобрів, зайців, борсуків, лисиць, — каже директор Київського еколого-культурного центру Володимир Борейко. Рідше зустрічаються єнотоподібні собаки, лосі, рисі. Але ці тварини далеко в місто не заходять — дуже полохливі.

Чимало рідкісних птахів побачите під Московським мостом, там, де вода не замерзла, збираються качки різних видів, лебеді і дуже рідкісні птахи-хижаки — орлани-білохвости, у яких розмах крил сягає двох метрів. Вони прилітають до Києва, щоб поживитися, — розповідає еколог Олексій Василюк. Він просить киян підгодовувати птахів — несмаженим насінням, несолоним салом.

Фани не нудьгуватимуть

Організатори Євро-2012 запевняють, що футбольних фанатів, які прибудуть на чемпіонат, розважатимуть по 19 годин на добу. Для них готується культурна програма у різних форматах, яка реалізовуватиметься з 25 травня по 2 липня. Веселитимуть гостей у містах, які прийматимуть чемпіонат, з 6-ї ранку до 1-ї години ночі.

Церковний прейскурант

У столичних храмах зросли ціни на різноманітні послуги. Наприклад, вінчання відтепер коштує 1 тис. грн., хрестини — 750 грн., хоча ще торік вони були на кілька сотень гривень нижчі. Навіть звичайні воскові свічки, які 2011-го можна було купити по одній гривні, тепер продають по дві. Доплачувати по 50—100 грн. просять і за заїзд на територію храму на авто, а також за фото- і відеозйомку, хоча раніше в багатьох місцях за це гроші не брали.

У Володимирському соборі ціни на таїнства взагалі вивішені на стіні. У «прейскуранті» докладно розписано, що за хрещення слід заплатити 200 грн., а за вінчання — 600. А якщо при цьому захочете фотографувати дійство або знімати на камеру, то потрібно доплачувати 50 і 100 грн. відповідно. Додатково слід купувати вино «Кагор», свічки. Й обов'язково не забути про пожертву за сповідь.

До Лаврських храмів можна заїхати на машині, заплативши за це 100 грн. У самій Лаврі теж встановлені розцінки на здійснення церковних таїнств. Тут пояснюють: це для того, щоб відвідувачі і віряни не запитували, скільки саме мають жертвувати. Тож розцінки — лише підказки.

Грати не зупиняють

У Києві активізувалися дачні крадії. Переважно із заміських будинків виносять обігрівачі, будівельні електроінструменти та консервацію. Зазвичай злодії — або безхатченки, або неробі. Таких не зупиняють ні замки, ні грати. За даними міліції, кінець зими — гаряча пора для дачних злодіїв, тож кількість крадіжок у цей час зростає у кілька разів. Розкривати такі злочини важко. Але застрахуватися від них можна, якщо маєте приязні стосунки із сусідами: вони сповістять про крадіїв у міліцію.

За повідомленнями інформаційних агенцій і кореспондентів «Голосу України».

Традиційну поминальну панахиду за загиблими воїнами–афганцями відслужили у Миколаївській церкві в Чернівцях. Через горнило десятилітньої війни пройшли понад 2 000 буковинців, 56 з них загинуло *(www. citi. cv. ua)*

В Івано–Франківську на фасаді школи №6 урочисто відкрили меморіальну дошку її випускнику Романові РОГОВИЧУ, який у 20–річному віці загинув під час бойових дій в Афганістані. Так само увічнили пам'ять ще чотирьох воїнів–афганців, *інформує наш власкор Дарина Назарчук*

«Ми називали себе інтернаціоналістами, а вони себе — революціонерами–партизанами»

СПОГАДИ ОЧЕВИДЦЯ

15 лютого 1989 року вважається днем, коли останній солдат Обмеженого контингенту радянських військ у Афганістані залишив територію цієї держави. Сьогодні події тих років по-різному оцінюють історики й політики. Уже немає держави, керівництво якої ухвалювало рішення про введення військ на суміжну територію. Змінилася геополітична карта світу і розміщення сил. Та війна вже стала історією. Але для воїнів-афганців вона продовжує бути частиною їхнього життя.

Спогадами про службу на території Афганістану ділиться з «Голосом України» Валерій КОЗЯРСЬКИЙ, віце-президент Міжнародної асоціації ветеранів спецпідрозділів антитерору «Альфа».

— Ця розмова ніколи не відбулася б, якби ми досі жили в Радянському Союзі. Тепер уже немає ні тієї країни, ні тих органів. І я маю право говорити. Хочеться відновити якусь справедливість. Довгий час незаслужено замовчувалася участь у афганській кампанії військовослужбовців прикордонних військ КДБ СРСР. Ми втратили в тій війні 600 наших товаришів по зброї (втрати РА обчислюються 15 тисячами. — **Авт.**).

Специфіка нашої служби відрізнялася: діяли маленькими групами далеко від своїх підрозділів, боролися із противником його ж методами, використовуючи його тактику.

З перших днів уведення радянських військ на територію Афганістану прикордонники брали активну участь в попереджувальних операціях. На кордоні було неспокійно: наші застави обстрілювали, нападали на прикордонні наряди. Це вимагало адекватних заходів у відповідь.

З урахуванням розширення діяльності опозиційних заколотних сил на території РА — створювалися великі бандформування, з якими не могли впоратися місцеві органи влади.

Тоді вирішили направити підрозділи спецпризначення КДБ із постійним місцем дислокації в північних провінціях Афганістану та гірських районах, так званих Малому й Великому афганському Памірі. Цими гірськими перевалами проходили основні караванні стежки в Пакистан. Ними доставлялися зброя, боєприпаси, ішли заколотники на навчання, на переформування своїх загонів і т. д. Народна влада не могла їх контролювати. Та й підрозділи Радянської армії теж не були до цього готові. Це завдання й покладалося на прикордонні підрозділи. Вони могли найбільш адекватно та ефективно протидіяти заколотникам, які вели, по суті, партизанську війну і завдавали точкових ударів.

Прикордонні формування застосовували тактику контрпартизанських дій. Сформували кілька зведено-бойових загонів (ЗБЗ). Ними особисто керував тоді перший заступник голови КДБ — генерал армії Матросов. Загони були заглиблені на території Афганістану на відстані понад сто кілометрів від кордону.

Наприкінці 1981-го я потрапив служити ***(на знімку праворуч угорі)*** у складі ЗБЗ мотоманевреної групи-2 Східного прикордонного округу в Тахорську провінцію, в обласний центр — місто Тулукан. Там була розташована база великих бандитських угруповань. Це був район традиційного літнього відпочинку шахської родини. Ми вибили з літньої резиденції моджахедів, зайняли місто і фортецю, розбили табір.

До цієї операції я вже рік, у 1980-му, прослужив на території ДРА. Повернувся у Східний прикордонний округ, у Зайсанський прикордонний загін. Звідти — в Середню Азію, де пройшов спеціальну підготовку. Навчали нас так, як колись готували до закидання на територію противника диверсійно-розвідувальні групи, яким належало працювати там у період Великої Вітчизняної війни.

Тоді в нашому розумінні моджахед був повстанцем, який боровся з офіційним народним режимом. Ми називали себе інтернаціоналістами, і ніяк не окупантами. А вони себе — революціонерами-партизанами, а не бандитами. Я й зараз проти якоїсь переоцінки. На побутовому рівні ми не уявляли, що ідея ісламізації світу, створення єдиної теократичної держави, що могла б протистояти християнському світу, виношувалася ще тоді. Очевидно, загроза зі Сходу прораховувалася керівництвом СРСР і, виходячи з цього, було ухвалено рішення увести війська.

Особисто я, як офіцер, не відчував докорів сумління з приводу того, що ми зневажаємо чиюсь волю і є окупантами. От кілька сюжетів з моєї служби, що ілюструють наше перебування на території Афганістану й відносини з місцевими жителями.

Бійці групи спеціального призначення й співчуваючі афганці. 1982 рік.

Навіщо ви тут?

Я командував групою спеціального призначення з 15 осіб. У загоні було два перекладачі-таджики. В північних провінціях розмовляли на дарі — діалект таджицької мови.

В одному з кишлаків, через який ішла наша колона, підірвали машини, були поранені. Командування поставило завдання — забезпечити безпечний прохід, без втрат. Чоловіче населення кишлаку пішло в бандформування. Треба було домовитися зі старійшинами. Сіли пити чай з арбобом (старійшина). Кажу:

— Підірвано машину. Мої люди — поранені. Це зробили ви. Моє завдання без втрат провести колону через ваш кишлак. Якщо будете перешкоджати, маю всі підстави, як військовий, теж застосувати силу. У такому разі кишлак буде знищено, постраждають і жінки, і діти. Ви цього хочете? Або ви даєте мені виконати моє завдання.

Така військова дипломатія спрацьовувала. Вона була виправдана в тій ситуації. Головне — уникнути втрат і не наражати людей на небезпеку.

Арбоб замислився. Дивлюсь, він розпитує перекладача. Мовляв, як звати, звідки? Слово за слово з'ясовується, що вони якісь далекі родичі. Тоді старійшина починає

ДОВІДКОВО

Афганська війна 1979—1989 рр. — тривале збройне протистояння сторін: правлячого прорадянського керівництва Демократичної Республіки Афганістан (з 1987 року — Республіки Афганістан) за військової підтримки Обмеженого контингенту радянських військ у Афганістані (ОКРВА) — з одного боку, і моджахедів («душманів»), зі співчуваючою їм частиною афганського суспільства, за політичної і фінансової підтримки зарубіжних країн і низки держав ісламського світу — з другого.

З 25 грудня 1979 року по 15 лютого 1989 року у військах на території Афганістану пройшли військову службу 620 тис. військовослужбовців, з них у з'єднаннях і частинах Радянської армії — 525 тис., у прикордонних та інших підрозділах КДБ СРСР — 90 тис., у внутрішніх військах МВС СРСР — 5 тис. осіб.

Спокійний тон бойового прокурора

Сьогодні, на 23-тю річницю виведення радянських військ із Афганістану, колишні воїни пройдуть вулицями Львова від пам'ятника Шевченку до монумента загиблим воїнам-інтернаціоналістам. Серед них буде прокурор Львівської області Віталій Ковбасюк, котрий пройшов через горнило афганської війни.

Новий прокурор відрізняється від попередників тим, що не любить виставлятися напоказ і не прагне широкої публічності. Цю рису один із його однополчан пояснив просто: «Той, хто побував у пеклі — на війні, трохи по-іншому дивиться на життя, у нього інші цінності».

— Як і торік, знову піду в колоні разом із воїнами-афганцями, — каже прокурор Львівської області Віталій Ковбасюк.

— Про що говорити-муть ті, хто пройшов афганську війну?

— Зазвичай згадують минуле. Говорять про своїх дітей, деколи звертаються з проханням допомогти цим дітям, чи посприяти з лікуванням, надати комусь матеріальну допомогу. Але це поодинокі прохання, не більш як п'ять-шість за рік.

— Де ви служили в Афганістані?

— У Кабулі, Джелалабаді та Асадабаді... Служив з 22 червня 1983-го по 22 червня 1984 року — 365 днів за контрактом. Мав досить високу зарплату, я там перебував як цивільна особа. Носив посвідку інженера-механіка, здається, з обслуговування сільгосптехніки. Для сплачування комсомольських внесків видали ще посвідку фізкультурника.

— Ви служили у військовій розвідці?

— Дозвольте не відповідати на це запитання.

— Що запам'яталося з тих років?

— Бажання жити. Армійська дружба. Люди. Спогади про Україну.

— Ви любите читати книжки про війну?

— Я б не сказав. У нас чомусь, на жаль, дуже багато хто пише про війну.

— А що читаєте?

— Книжку Ліни Костенко «Записки українського самашедшого» читав до самого ранку. Читаю ще Марію Матіос, Юрія Андруховича — не дуже регулярно, бо доводиться багато читати на роботі. Просто фізично втомлююся.

— Де ви починали військову службу?

— На Львівщині, у Старичах. Не мав би потрапити в Афганістан — через медичні показники. Міг служити на Кубі, в Лаосі, Ефіопії. Гори мені не підходили, але що сталося, те сталося. Торік ми з начальником Академії сухопутних військ Павлом Ткачуком побували в казармі, де я починав службу.

— Війна — це завжди загострене почуття справедливості?

— Звичайно.

— Вам не треба з цим боротися?

— Ні, але деколи виникають непрокурорські бажання.

— Львівську область часто називають однією з найслизькіших в Україні. Тут високий рівень політизованості. Ви не хочете розвінчати цей міф?

— Спершу були переживання. Але це чудовий край і люди, прекрасна земля. Я не сказав би, що Львівщина проблемна для України. Я зайняв свою нішу — слуги закону. Коли не знаю, як поводитися, то дію за законом. Я людина відкрита, ходжу Львовом без охорони, з будь-ким можу зустрітися, будь-куди можу зайти.

— Один із ваших попередників розповідав, як місцевий олігарх настійливо запрошував його до лазні. Вас теж запрошують?

— Запрошують. Інша річ, чи ходжу. Можу зустрітися з будь-якою людиною, але це не означає, що комусь чимось зобов'язаний. Я ніколи на своїй посаді нікому не видавав охоронних грамот, завжди розділяв роботу й особисті стосунки.

— Ви знаєте, як живеться середньостатистичному львів'янинові. Система поборів у нас починається з дороги і закінчується кладовищем, є нарікання на роботу міліції…

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Віталій Ковбасюк народився 1963 року в селищі Липовець Вінницької області. Працював токарем, служив в армії.

У 1990 році закінчив юридичний факультет Київського державного університету імені Т. Шевченка.

Працював у прокуратурі Вінницької області, начальником управління Генеральної прокуратури України.

З 2010 року — прокурор Львівської області.

допитувати нашого Аліка як мусульманин мусульманина — поясни, навіщо ви сюди прийшли.

І таджик Алік — солдат строкової служби прикордонних військ КДБ СРСР — починає апелювати до досягнень і переваг радянської влади. Мовляв, у нас колгоспи, квітучі поля й сади, школи, лікарні, дороги і транспорт. І все для народу. У сім'ях достаток: багато килимів і щодня плов. А у афганських кишлаках ми побачили страшні злидні, убогість. Середньовіччя з патріархальними підвалинами.

Свій монолог Аліку довелося промовляти кілька разів: арбоб випивав чергову чашку чаю і знову запитував — навіщо прийшли, що вам треба? А потім підсумував: очевидно, ви прийшли забрати нашу землю, бо у вас своєї мало. У його розумінні всі війни через нестачу землі. Про політичне підґрунтя нашої присутності цей старійшина навіть не думав. У результаті дід залишився при своїй думці, але дав нам пройти через кишлак... Мабуть, вирішив, що не варто піддавати ризику життя своїх одноплемінників заради дуже незрозумілих для нього ідей.

Ми ділилися з місцевими медикаментами, провізією. Їх поранених разом з нашими відправляли в лікарні на нашу територію. Привозили одяг, книги. Метою нашої місії було допомогти встановити там народну владу. Робили ставку, що сама народна влада, яка була поставлена за допомогою радянського режиму, почне наводити порядок на своїй території. З нашого боку ніяких актів залякування не проводилося. Але жертви серед мирного населення були. От, наприклад, одержуємо інформацію: в кишлаку перебуває бандформування, що готується завдати удару по нашій колоні. Банда піддається ракетному обстрілу або бомбоштурмовому удару. Зрозуміло, що уникнути втрат серед місцевого населення неможливо. У тій війні Афганістан втратив близько мільйона людей. Це гірка правда будь-якої війни...

Прийшли у кожний дім

Ми розташувалися в шахському саду на околиці Тулукана. Спочатку спали в наметах, але ночами кулеметно-мінометні черги не давали спокою. І довелося заритися в землю. Вирили бліндажі, де сховався особовий склад. Та однаково щоночі на наш табір нападали.

Я знав, що чоловіча частина населення стародавнього міста, яке лежало внизу під шахським палацом, перебуває в бандформуваннях. Удень вони на своїх базах проходять підготовку, а вночі повертаються до міста. Повечеряють, помоляться, зустрінуться з родиною, а потім за планом — наліт на наш табір. І так щодня. Виходило, що вдень у місті була нібито народна влада, а з настанням темряви ситуацію контролювали моджахеди. Наші рейди й зачищення міста результатів не давали. Діяли якось громіздко й незграбно — поки доходили до міста, там залишалися тільки жінки й діти.

Вирішили діяти інакше. Під виглядом одного з рейдів склали план міста: схему будинків, вуличок, ариків і зібрали інформацію, де хто живе. Приміром, будинок №12. Живе Гульдар, член такої-то банди. У нього два брати, три автомати і т. д. Коли вночі чоловіки міста поверталися додому, наші оперативні джерела сповіщали про це.

Ідея цієї операції: не залучаючи наш контингент групи військ, проводити вилазки силами груп спеціального призначення. От у мене була така група з 15 осіб, і місцеві, котрі виявили бажання співпрацювати із шураві (вони так росіян називали).

Валерій Козярський з колегою по афганській кампанії після вдало проведеної операції.

Отож, отримавши дані про те, хто перебуває в будинку, потай, поповзом по каризах (система водопостачання, куди запускали воду), ведені місцевими, які з нами співробітничали, проникали в місто і діяли точково, розділяючись по двоє-троє. Працювали швидко, і через годину 26 бандитів були знешкоджені, зброя вилучена.

Ця операція ще раз довела, що треба контртерористичні операції проводити їх же методами — локально, тихо, малими групами, без втрат.

Уприскування під шкіру

Ділянка шосейної дороги Тулукан—Кундуз контролювалася моджахедами. Вони мінували її за принципом «уприскування під шкіру». Цю тактику перейняли в білоруських партизанів часів Великої Вітчизняної війни. Афганських бойовиків готували на військових базах у Пакистані, де вони узагальнювали світовий досвід ведення партизанської війни, і чимало було взято і в арабських партизанів періоду палестинських воєн, і в радянських партизанів.

Цей метод активно застосовувався на території Білорусії під час проведення операції «Багратіон» в 1943—1944 рр. Міну закопували з боку насипу під асфальтне покриття. І якщо їхати дорогою, то на покритті жодних ушкоджень не видно. Детонатор у мін викручували. А коли надходив сигнал про рух радянської техніки, спеціально навчена людина приїжджала на велосипеді й закручувала в установлені міни запали. Хід нашої колони без втрат не обходився.

Для контролю за дорогою моджахеди розставляли свої пости. До слова, в них вступали не тільки з ідейних міркувань, а й з меркантильних. Кожна машина, що проїжджала по цій ділянці, платила данину за безпеку пересування.

Мій загін провів операцію із знешкодження цих постів. Переодяглися місцевими, сіли на бурбухайку (така собі кибитка, на якій вантажі перевозять). Нас супроводжували співчуваючі афганці. Замість товару завантажили мішки з піском і зробили пересувну вогневу точку. На ділянці в 70 км треба було знешкодити близько десятка таких постів. За півдня впоралися. Бандити не чекали таких дій, і не відразу зрозуміли хто ми. Отак і діяли з урахуванням обстановки та місцевих умов.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото з особистого архіву Валерія КОЗЯРСЬКОГО.

— Перед розмовою з вами я дав згоду на затримання працівника карного розшуку за катування. Якщо трапляється таке, ми дуже швидко реагуємо. Але я не можу піти на площу Ринок, почути інформацію й використати. Важливо, щоб ЗМІ, громадськість не були сторонніми. Ми не подолаємо злочинність, якщо суспільство буде закрите. Як тільки став до роботи, одразу зустрівся з керівником ГУ МВС у Львівській області. Ми домовилися, що за незаконні методи дізнання чи слідства правоохоронця негайно візьмуть під варту, хай там хоч яке в нього звання чи прізвище. Не можна працювати кулаками.

— Останнім часом на Львівщині були досить резонансні затримання: заступник начальника митниці, три голови районних адміністрацій...

— Ці справи слухаються в судах. У зв'язку з головою райдержадміністрації мені навіть хотіли «пришити» політику. Нині немає заборони ні на політичні партії, ні на ідеологію. Якщо виявлено факти, то підозрюваних затримають незалежно від політичної орієнтації.

— Залишається великим відсоток нерозкритих за останнє десятиліття замовних вбивств. Ви піддали гострій критиці міліцію. Чи є перспективи в розкритті найрезонанснішого злочину — вбивства колишнього голови ОДА Степана Сенчука?

— На координаційній нараді я звернув увагу на розкриття замовних вбивств. Як прокурора області мене не задовольняє ця робота. Ми переглядаємо кримінальні справи, вказуємо на прогалини. Розкрити вбивство на замовлення — це копітка робота, переважно невидима для громадськості. Ми не замовчуємо наших проблем, а наполегливо працюємо над ними. Торік ми розкрили всі резонансні злочини.

— Змінилася ситуація на кордоні. Ослабли контрабандні потоки. За рахунок чого?

— По-перше, завдяки зміні законодавства. По-друге, завдяки відкритості: ніхто нікому не забороняє говорити і писати про наболіле. Люди мають вибір — або йти на порушення, або залишатися чистим перед законом.

— Інші керівники правоохоронних органів після призначення привозили до Львова свою команду. Ви чомусь нікого зі собою не привели.

— Може, це не зовсім парламентський вислів, але львів'яни не винні, що мене призначили на посаду прокурора. Я вважаю: якщо прийшов, то маєш так організувати людей, щоб з ними можна було працювати, а не везти когось. Від тебе залежить, чи ефективно люди виконують свої обов'язки.

Мені не просто було прийти на Львівщину. Колишні керівники прокуратури Львівської області працюють заступниками Генпрокурора. Дуже важливо було прийти й утримати рівень Львівщини в системі правоохоронних органів України.

А для себе зробив висновок, що для цього не треба привозити людей, а працювати з тими, хто тут живе і фахово виконує свої обов'язки.

— Що вам не вдалося зробити?

— Багато чого... Не повністю відремонтував історичне приміщення, де розміщена прокуратура. 6 травня йому минуло сто років.

Треба створити кращі умови праці. Не вистачає фінансування. От сьогодні роздумую, кому запропонувати очолити прокуратуру одного з центральних районів Львова. Проблем багато, та якщо їх нема, нецікаво жити.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Фото Ігоря СЕНКАЛЬСЬКОГО.

ВІЙНА В АФГАНІСТАНІ

15 лютого 1989 року о 10.00 ранку командувач 40-ї армії Борис Громов через міст у Термезі вивів останні підрозділи радянських військ з території Афганістану.

Указом Президента України 15 лютого щорічно відзначають День вшанування учасників бойових дій на території інших держав.

В Україні проживає близько 150 тисяч учасників бойових дій в Афганістані. З війни не повернулося 3360 воїнів, призваних з України, серед них 118 жителів Львівщини. 80 осіб зникли безвісти.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Доля всіх воєначальників, які пройшли Афган, пов'язана з Україною

Що більше часу віддаляє нас від афганської війни, то більше ми розуміємо, як мало знаємо про той період у нашій історії. Через 23 роки після виведення радянських військ з Афганістану світ побачила довідкова документально-публіцистична книга «Афганська арена. Дипломати і полководці». Це — вже далеко не перша книга Валерія Івановича Аблазова, учасника бойових дій у Афганістані (1979—1981 рр.). Але вперше у співавторах його сини Костянтин (колишній військовий, нині дипломат) та Іван (на військовій службі, кандидат політичних наук).

«На мій погляд, книга становить інтерес як компетентне й інформаційне джерело, що може бути використане всіма, особливо молодими читачами, хто зацікавлений у вивченні цієї унікальної центральноазіатської країни, — вважає генерал-лейтенант Руслан Аушев, голова Комітету у справах воїнів-інтернаціоналістів при Раді глав урядів держав СНД, Герой Радянського Союзу. — Важливо зазначити, що в книзі вшановуються видатні радянські воєначальники, які в різний час командували 40-ю армією. Мені особливо приємно відзначити, що серед них і земляк авторів — Борис Іванович Ткач, якого ми, на превеликий жаль, 2010 року проводили в останню дорогу. Я добре пам'ятаю, що саме тоді з'явилася ідея написання цієї книги, запропонована Валерієм Аблазовим в одній із наших розмов».

Як зазначив Сергій Червонописький, голова Української Спілки ветеранів Афганістану, депутат Верховної Ради 5-го скликання: «Два десятиліття ми в Українській спілці ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) виношували плани зібрати на конференції або урочистому заході всіх наших полководців афганської війни. Але реалізувати ці плани до сьогодні ні нам, ні організаціям ветеранів інших країн так і не вдалося. А тепер фізично зробити це стало неможливим.

Тільки віртуально, завдяки зусиллям авторів, в одній книзі зібралися всі разом — і дипломати, і полководці, що діяли на афганській арені... Ознайомлюючись із матеріалами книги, не можна не звернути увагу на те, що доля всіх воєначальників, які пройшли через Афганістан, які брали участь у воєнно-політичній спецоперації, пов'язана з Україною. Україна — батьківщина маршала Радянського Союзу С. Соколова, генералів П. Шкідченка, Б. Ткача, В. Єрмакова, П. Костенка, О. Шапошникова». Одні — брали участь у боях за визволення України, інші — командували військовими округами, обіймали високі службові посади. А комусь з веління долі випало рятувати Україну, та й світ, від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Наталія ФІЛІПЧУК.

Ушанували воїнів–інтернаціоналістів

У Житомирському облмуздрамтеатрі відбувся гала-концерт III Всеукраїнського літературно-музичного фестивалю вшанування воїнів-інтернаціоналістів «Розстріляна молодість». Фестиваль було засновано 2000 року як обласний, згодом став Поліським регіональним, а у 2010-му переріс у всеукраїнський. За роки існування до участі в ньому долучилися понад п'ять тисяч осіб. Гала-концерт відкрив засновник, директор Житомирського професійного ліцею харчових технологій, письменник Анатолій Шмалюк. Із річницею виведення радянських військ з Афганістану воїнів-інтернаціоналістів і всіх присутніх привітав голова облдержадміністрації Сергій Рижук.

Олексій КАВУН.

Житомир.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 29 (5279) СЕРЕДА, 15 ЛЮТОГО 2012

Сьогодні в Україні — хмарно з проясненнями, вночі та вранці — невеликий сніг, удень — без опадів, на дорогах — ожеледиця, вітер південно-західний, 5—10 м/с. Температура повітря вночі — 13—15 градусів морозу, вдень — 7— 9 градусів. У Криму температура вночі — від одного градуса морозу до одного — тепла, вдень — 2 — 4 градуси тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 15 ЛЮТОГО

1564. Народився італійський фізик, астроном Галілео Галілей. **1574.** Видання Іваном Федоровим у Львові першої друкованої книги на українських землях — «Апостола». **1866.** Народився український історик та діяч культури Ігнат Житецький. **1919.** Українська Національна Рада прийняла закон про вживання української мови в державних установах. **1947.** Спеціальною постановою уряду СРСР заборонили шлюби між радянськими громадянами та іноземцями. **1989.** Завершено виведення військ Радянського Союзу з Афганістану.

ЗИМОВІ ЗАБАВИ

Санчата з'їхали самі

Моє дитинство пройшло в мальовничому краї на Самбірщині Львівської області, де головну вулицю нашого села Корналовичі з одного боку обрамлювали круті береги Дністра, а з другого — лісові насадження. Річку можна було подекуди перейти майже вбрід, тож ми, малі, без страху влаштовували там різноманітні забави.

Зими тоді були суворими, люті морози так сковували водне плесо, що воно витримувало навіть сільськогосподарську техніку. Що вже й казати про людей. З'їхати з крутого берега просто на лід було звичайною справою. Діти на санчатах опинялися аж посередині річки.

Та один період зими все ж видався трохи теплішим, як зазвичай, була відлига, й Дністер не заволокло повністю кригою: посередині чорніла вода. Але береги річки ще вкривав білий покров, тож як не покататися на санчатах? Біля гірки навіть черга

утворилася: малеча сперечалася, кому першому того дня таке щастячко випаде. Дітлахи почали штовхатися. І тут раптом одні санчата помчали вниз без пасажира. А за мить опинилися... у воді. Як виявилося, то помчав саме мій транспортний засіб, і яким було горе, що його забрав Дністер! Але побачене миттю охолодило не лише наші пристрасті, а й відбило бажання з'їжджати з гірки. Мама, що саме нагодилася на галас, аж розплакалася: хіба діти розуміють, що доля санчат могла спіткати когось із нас?..

Дістали ми ті саночки аж навесні, а мені й досі моторошно від думки, що було б, якби я все ж перемогла тоді в суперечці та помчала стрімким берегом униз, до річки...

Людмила СТРАЖНИК.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Як пес вибрався з лавини — загадка

Пес породи вельш-коргі чотири дні провів під сніжним завалом і залишився живий. Керрі К. Гаяр — господарка пса Олі — разом із чоловіком і псом поїхали в містечко Кук-Сіті (США) покататися на лижах. Але під час лижної прогулянки зійшла лавина, в результаті якої загинув чоловік Керрі (його тіло знайшли), а собака зник (усі вирішили, що він теж загинув). Сама Керрі врятувалася завдяки пораді чоловіка: вона схопилася за дерево й не потрапила під сніжний завал. Через чотири дні після трагедії пес Олі сам прийшов до мотелю, в якому зупинилися його хазяї. Невідомо, як йому вдалося вибратися з-під снігу? Жителі міста зв'язалися з Гаяр, котра вже виїхала додому, і повідомили її про появу собаки. Пізніше пса відвезли до неї. Поява Олі допомогла жінці отямитися після великої втрати, — **передає svit24.net.**

Чорний водяний дракон живе в Криму!

ДИВНЕ ПОРУЧ

За східною астрологією 2012 рік — рік Чорного водяного Дракона. На відміну від інших тварин східного календарного циклу, дракони вважаються тваринами міфічними. Однак не варто забувати, що драконами часто називають і деяких земноводних та ящірок.

Наприклад, належачи до класу земноводних або амфібій, тритони в еволюційному ряду відповідають проміжній ланці між рибами та плазунами. Амфібії першими із хребетних вийшли з водного середовища на сушу. З'явилися вони не менш як 300 млн. років тому. Саме тоді наша планета безроздільно належала втраченим нині драконам — динозаврам!

Зовнішній вигляд сучасного тритона нагадує дракона в мініатюрі — що вдієш, адже, щоб вижити, потрібно було зменшитися в розмірах!

Але все-таки наш кримський тритон — тритон Кареліна (Triturus karelinii) — вважається найбільшим серед побратимів по роду! Який вигляд він має? Шкіра його — грубозерниста або шорстка на дотик, забарвлення — від коричневого до сірого, боки — у дрібні білі цятки. Черевце й горло — жовті або жовтогарячі. У шлюбний період у самців розвивається спинний гребінь.

Але це ще не все! Хто в дитинстві не чув казку про Змія Горинича, що запросто відрощував відрубані голови. Ставши дорослими, ми перестаємо вірити в дива. А дарма! В основі кожної легенди, як учить досвід першовідкривача легендарної Трої Генріха Шлімана, лежить забутий або колись загублений факт. Такі тварини в природі існують. Вони, звичайно, не дихають вогнем, але за здатністю відновлювати втрачені частини тіла не мають собі рівних серед наземних хребетних. Вочевидь, з тих найдавніших часів, коли життя було суворіше, а ворогів було більше, у тритонів розвинулася здатність до регенерації. Втрачені органи поступово відростають знову, причому відновлюються всі кістки, регенеруються частини ока. Встановлено, що тритони можуть «реінкарнувати» легені й навіть спинний мозок. Живучість їх вражає. Відомі випадки, коли із двох розрізаних навпіл личинок одержували гібридів, що зрослися із двох різних половинок. Місця їхнього перебування в Криму — чисті лісові струмки та річки з кам'янистим дном, а озера і ставки — з мулистим. Однак прісна вода — лише тимчасове «житло» для тритона. Тут вони проводять навесні й улітку від двох тижнів до трьох місяців, потім живуть у затінку лісів, чагарників та парків, уникаючи сонячних променів. Тритон Кареліна — це живий індикатор чистоти води й довкілля!

Андрій ПАРШИНЦЕВ,
старший науковий співробітник Кримського природного заповідника.

Фото з сайта www.caudata.org.

Свіча... в небі

ОЧИМА ОЧЕВИДЦЯ

Незвичайне природне явище спостерігали торік, 15 лютого, вранці жителі селища Любешів, що на Волині. Перед сходом сонця в морозному небі (було 16 градусів морозу) над сонячним диском з'явився величезний темно-червоний світловий стовп, направлений угору.

Сталося це на релігійне свято — Стрітення Господнє. Старші жінки, які зранку поспішали в церкву, дивлячись на величезну свічу на небі, — хрестилися. У прадавні часи оптичні явища подібного роду зазвичай тлумачили як погані знамення. Хоч пояснення цьому атмосферному явищу, яке по-науковому називається сонячний стовп, — просте. Його в холодному повітрі на світанку або при заході сонця можуть породити кристалики льоду, відбиваючи сонячне світло. Іноді ці кристалики, що опускаються з високих хмар, набувають пласкої форми. Опір повітря змушує їх під час падіння займати горизонтальне положення. Сонячне світло, відбите такими орієнтованими кристаликами, і створює ефект сонячної колони.

Рано-вранці того дня я виходив на подвір'я і з тривогою оглядав своє обійстя, адже живемо на березі Стоходу. Напередодні увечері метеорологи на річці зареєстрували історичний максимум рівня води: три метри над умовним нулем! Вода в останні дні прибувала буквально на очах, навіть по 12 сантиметрів за добу! Така велика вода на нашій тихоплинній річці не реєструвалася з 1922 року, відколи ведуться на ній постійні спостереження. Небачена досі вода завдала багато лиха мешканцям містечка — затопила будівлі, худобу, городи.

На небі нічого незвичайного не помітив. Лише річка на морозі парувала. Та незабаром з вулиці прийшла схвильована невістка Ольга: «Батьку, ідіть-но подивіться на незвичайне небо».

Я схопив фотоапарат і просто з ганку почав фотографувати. Адже на півнеба світила небачена досі мною свіча. На жаль, знімок, навіть кольоровий, не передає тих відтінків, а тим паче настрою від побаченого.

Хоч і стверджують метеорологи, що сонячний стовп — досить часте оптичне явище в період морозної погоди, але я, пенсіонер, його бачив уперше у своєму житті. Розпитував старожилів, котрим більш як 80 років, але це явище вони також побачили вперше. Не чули про подібне й від своїх батьків. Отже, не таке воно вже й часте, принаймні в нас.

Перша фотографія була зроблена о 7 годині 46 хвилин. Тривало дивне явище 41 хвилину.

Можна припустити, що це й справді було знамення (бо сталося на свято Стрітення Господнє). Адже стрітенська свічка, кажуть, — допомагає. До слова, в той час загрозлива велика вода в Стоході почала стрімко спадати...

Петро КРАВЧУК.
Любешів
Волинської області.
Фото автора.

На Посиденьках побувала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Дмитро ПОТАПЕНКО, Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 23481
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

